

Hartaus- kalenteri

Heinä-Syyskuu 2013

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää saarnattaman
kaikessa maailmassa,
todistukseksi kaikille
kansoille..."*

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.**

**Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä.
Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on
syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka
on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.*

1.7. Maanantai, aamu

1. Moos. 39:4

”Kaikkina aikoina on Jumalan lapsissa ollut Kristuksen Henki (1 Piet. 1:11) tehnyt heistä sukupolvensa valoja. Joosef oli valonkantajana Egyptissä. Puhtautessaan, hyväntahtoisuudessaan ja veljellisessä rakkaudessaan hän edusti Kristusta epäjumalia palvelevan kansan keskuudessa. Kun israelilaiset olivat matkalla luvattuun maahan Egyptistä, heidän joukossaan olevat uskolliset olivat valona ympäröiville kansoille. Heidän välityksellään maailma sai ilmoituksen Jumalasta. Babylonissa Daniel tovereineen ja Persiassa Mordokai levittivät kirkasta valoa kuninkaallisten hovien pimeyteen. Samoin Kristuksen opetuslapset on asetettu valonkantajiksi taivaan tiellä. Heidän kauttaan Jumalan armo ja hyvyys ilmoitetaan maailmalle, joka on pimeydessä siksi, että Jumala on ymmärretty väärin. Kun ihmiset näkevät heidän hyvät tekonsa, he ylistävät taivaallista Isää, sillä he huomaavat että maailmankaikeutta hallitsee Jumala, jonka luonne on ylistyksen ja jäljittelyn arvoinen. Sydämessä hehkuva jumalallinen rakkaus ja elämässä ilmenevä Kristuksen kaltaisuus ovat kuin kappale taivasta maailman ihmisille. Nämä asiat suodaan heille jotta he oppisivat arvostamaan taivaan paremmuutta.” Vs. 50.

1.7. Maanantai, ilta

1. Joh. 3:23, 24

”Näin ihmiset saadaan uskomaan siihen rakkauteen, »mikä Jumalalla on meihin» (1 Joh. 4: 16). Näin syntiset ja turmeltuneet ihmiset puhdistetaan ja muutetaan, jotta heidät voitaisiin asettaa nuhteettomina ja riemuitsevina Jumalan kirkkauden eteen (Juuda 24). Vapahtajan sanat: »Te olette maailman valkeus» viittaavat siihen, että hän on antanut seuraajilleen maailmanlaajuisen lähetystehtävän. Kristuksen päivinä itsekkyytensä, ylpeys ja ennakkoluulo olivat rakentaneet korkean ja vahvan muurin erottamaan toisistaan israelilaiset, joiden tehtävänä oli vaalia pyhiä totuuksia, ja maailman muut kansat. Mutta Vapahtaja oli tullut muuttamaan kaiken tämän. Sanat, jotka kansa kuuli hänen lausuvan, erosivat kaikesta mitä papit ja rabbiinit olivat sanoneet..” Vs. 50, 51.

2.7. Tiistai, aamu

1. Sam. 16:7

”Kristus purkaa erottavan muurin, itserakkauden sekä hajottavan kansallisen ennakkoluulon, ja opettaa rakkautta koko ihmisperhettä kohtaan. Hän kohottaa ihmiset heidän oman itsekkyytensä luomasta ahtaasta piiristä, hän poistaa kaikki erottavat linjat sekä keinotekoiset yhteiskunnalliset raja-aidat. Hän ei tee eroa naapureiden ja muukalaisten, ystävien ja vihollisten välillä. Hän opettaa meitä näkemään lähimmäisen jokaisessa apua tarvitsevassa ihmisessä sekä pitämään maailmaa työkenttänämme.Vs. 51.

2.7. Tiistai, ilta

Saarn. 11:1

”Jumala haluaa, että evankeliumin valo ulottuu jokaiselle maailmassa elävälle ihmiselle aivan kuten auringon säteet valaisevat etäisimmänkin maailmankolkan. Jos Kristuksen seurakunta toteuttaisi Herramme tahtoa, valoa vietäisiin kaikille, jotka istuvat pimeydessä kuoleman varjon laaksossa. Seurakunnan jäsenet eivät asettuisi asumaan samoille seuduille eivätkä kieltäytyisi kantamasta ristiä, vaan he levittäytyisivät kaikkiin maihin ja antaisivat Kristuksen valon loistaa ympärilleen. He työskentelisivät Kristuksen tavoin ihmisten pelastamiseksi, ja »valtakunnan evankeliumi» vietäisiin nopeasti kaikkialle maailmaan.” Vs. 51.

3.7. Keskiviikko, aamu

2. Kor. 5:20

”Tällä tavalla tulee toteutumaan se tarkoitus, joka Jumalalla on ollut hänen kutsuessaan kansaansa Mesopotamian tasangoilla eläneestä Aabrahamista meidän päiviimme asti. Hän sanoo: »Minä – siunaan sinut -- ja sinä olet tuleva siunaukseksi» (1 Moos. 12: 2). Sanat, jotka Kristus antoi evankeliumiprofeetan kautta ja jotka hän myöhemmin lausui vuorisaarnassa hiukan toisessa muodossa, tarkoittavat meitä, jotka kuulumme viimeiseen sukupolveen: »Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi» (Jes. 60: 1). Jos Herran kunnia on täyttänyt henkesi, jos olet nähnyt hänet, joka on »kymmentä tuhatta jaloppi» sekä »pelkkää suloisuutta» (Kork.v. 5: 10, 16), jos sielusi säteilee hänen läsnäolonsa kunniaa, Mestari on lähettänyt tämän viestin juuri sinulle. Oletko sinä ollut Kristuksen kanssa kirkastusvuorella? Alhaalla tasangolla on saatatan orjuuttamia sieluja, jotka odottavat uskon sanaa ja rukousta vapauttamaan heidät.” Vs. 52

3.7. Keskiviikko, ilta

Fil. 2:11

”Meidän ei ole ainoastaan mietiskeltävä Kristuksen kunniaa, meidän tulee myös puhua hänen erinomaisuudestaan. Jesaja ei ainoastaan katsonut Kristuksen kirkkautta, hän myös puhui hänestä. Kun Daavid mietiskeli, hänessä syttyi tuli; sen jälkeen hän puhui (Ps. 39: 4). Ajatellessaan Jumalan ihmeellistä rakkautta hän ei voinut muuta kuin kertoa mitä hän näki ja tunsu. Kuka voi uskossa katsoa ihmeellistä lunastussuunnitelmaa, Jumalan ainosyntyisen Pojan kirkkautta, ja vaieta näkemästään? Kuka voi tutkia mittaamatonta rakkautta, joka ilmeni Kristuksen kuollessa Golgatan ristillä, jotta me emme hukkuisi vaan saisimme ikuisen elämän - kuka voi katsoa tätä ylistämättä Vapahtajan kunniaa?” Vs. 52.

4.7. Torstai, aamu

Jes. 60:1, 2

»Kaikki hänen temppeleissänään sanoo: 'Kunnia!'» (Ps. 29: 9). Israelin suloinen laulaja ylisti Jumalaa soittamalla harppua ja laulamalla: »Sinun valtasuuruutesi kirkkautta ja kunniaa ja sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon tutkistella. Sinun peljättävien töittesi voimasta puhutaan, sinun suurista teoistasi minä kerron» (Ps. 145: 5, 6). Golgatan risti tulee kohottaa korkealle ihmisten yläpuolelle, sen tulee täyttää heidän mielensä ja vallata heidän ajatuksensa. Silloin heidän hengelliset voimavaransa uudistuvat ja vahvistuvat suoraan taivaasta tulevalle jumalallisella voimalla. Silloin ihmiset keskittävät voimansa vilpittömään työhön Mestarin hyväksi. Työntekijät säteilevät valoa maailmaan, he ovat eläviä välikappaleita maailman valaisemiseksi.” Vs. 52, 53.

4.7. Torstai, ilta

2. Tim. 1:10-11

”Kristus ottaa iloiten vastaan jokaisen ihmisen, joka alistuu hänen palvelukseensa. Hän liittää ihmisen jumalalliseen voimaan voidakseen hänen kauttaan julistaa maailmalle henkilöityneen rakkauden ihmeellisiä salaisuuksia. Puhukaa siitä, laulakaa siitä, rukoilkaa sitä. Julistakaa kaikkialla sanomaa hänen kunniaastaan, edetkää jatkuvasti uusille seuduille. Kärsivällisesti kestetyt koettelemukset, kiitollisesti vastaanotetut siunaukset, miehekkäästi vastustetut kiusaukset, nöyryys, ystävällisyys, armo sekä jatkuvasti osoitettu rakkaus ovat luonteesta loistavia valoja, vastakohtana itsekkäässä sydämessä vallitsevalle pimeydelle, jonne ei elämän valo ole koskaan loistanut.” Vs. 53.

5.7. Perjantai, aamu

Matt 5:17

”Kristus itse julisti lain Siinain vuorella tulen ja ukkosen keskellä. Jumalan kunnia oli kuluttavan tulen tavoin levännyt vuoren huipulla, koko vuori oli järissyt Herran läsnäolon vaikutuksesta. Israelilaiset olivat maanneet kasvoillaan maassa ja pelon valtaamina kuunnelleet kuinka lain pyhät määräykset julistettiin. Minkä vastakohtaan tälle muodostikaan autuuslupausten vuoren näyttämö! Kesäisen taivaan alla vallitsevaa hiljaisuutta ei rikkonut muu kuin lintujen laulu Jeesuksen kertoessa valtakuntansa periaatteista. Hän puhui ihmisille rakkauden kieltä, mutta kuitenkin oli kysymys samoista periaatteista, jotka oli julistettu Siinain vuorella kun laki annettiin. Kun laki annettiin, Israel oli Egyptissä vietetyn pitkän orjuuden aiheuttamassa alennustilassa, ja siksi oli tarpeen saada se vakuuttuneeksi Jumalan voimasta ja majesteettiudesta. Silti Jumala osoitti olevansa ennen kaikkea rakkauden Jumala.” Vs. 54.

5.7. Perjantai, ilta

5. Moos. 33: 2, 3

”Jumala ilmoitti kunniansa Moosekselle näillä suurenmoisilla sanoilla, jotka ovat olleet ihmiskunnan kalliina perintönä halki aikojen: »Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit» (2 Moos. 34: 6, 7). Siinailla annettu laki oli rakkauden periaatteen ilmaisu, taivaan lain sovellus maailman tarpeisiin. Se säädettiin Välittäjän kautta - hänen, jonka voiman avulla ihmissydän voitaisiin saattaa sopusointuun sen periaatteiden kanssa. Jumala oli paljastanut lain tarkoituksen sanoessaan Israelille: »Ja te olkaa minulle pyhä kansa» (2 Moos. 22: 31).” Vs. 55.

6.7. Sapatti, aamu

2. Kor. 3:6

”Mutta israelilaiset eivät olleet ymmärtäneet lain hengellistä luonnetta, ja aivan liian usein heidän kuuliaisuutensa oli enemmän muotomenojen ja seremonioiden noudattamista kuin sydämen alistamista rakkauden kaikkivaltaan. Kun Jeesus luonteessaan ja työssään ilmoitti ihmisille Jumalan pyhät, hyväntahtoiset ja isälliset ominaisuudet sekä osoitti seremoniallisen kuuliaisuuden riittämättömyyden, juutalaisten johtajat eivät hyväksyneet eivätkä ymmärtäneet hänen sanojaan. He ajattelivat, ettei hän suhtautunut tarpeeksi vakavasti lain vaatimuksiin, ja kun hän asetti heidän eteensä totuudet, jotka muodostivat Jumalan määräämän palvelun todellisen ytimen, he syyttivät häntä siitä, että hän yritti kumota lain. Näin tapahtui, koska he kiinnittivät huomionsa ainoastaan ulkonaisiin asioihin.” Vs. 55, 56.

6.7. Sapatti, ilta

Matt. 4:23

”Kristuksen tynesti lausumien sanojen vilpittömyys ja voima liikuttivat ihmisten sydäntä. Turhaan he odottivat hänen toistavan rabbiinien hengettömiä perinnäisoppeja ja vaatimuksia. He olivat hämmästyneitä, »sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa» (Matt. 7: 29). Fariseukset panivat merkille oman opetustapansa ja Kristuksen opetustavan välisen suuren eron. He huomasivat, että syvällisen ja lempeän totuuden majesteettius, puhtaus ja kauneus olivat saamassa lujan otteen monesta ihmisestä. Vapahtajan jumalallinen rakkaus ja hellyys vetivät ihmisten sydäntä puoleensa. Rabbiinit näkivät, että hänen opetuksensa mitätöisivät kaiken mitä he olivat sanoneet kansalle. Hän oli repimässä maahan sitä väliseinää, joka oli niin imarrellut heidän ylpeyttään ja

erinomaisuuden tunnettaan. He pelkäsivät, että mikäli he eivät tekisi mitään, Jeesus erottaisi kansan täysin heidän vaikutusvallastaan. Siksi he seurasivat häntä päättäväisen vihamielisinä toivoen keksivänsä miten saattaa hänet kansan epäsuosioon, niin että neuvosto voisi tuomita hänet kuolemaan.” Vs. 56.

7.7. Sunnuntai, aamu

Matt. 15:8, 9

”Vuorella vakoilijat seurasivat tarkasti Jeesusta. Kun hän opetti vanhurskauden periaatteita, fariseukset kuusivat, että hänen opetuksensa oli ristiriidassa Jumalan Siinailta antamien säädösten kanssa. Jeesus ei sanonut mitään järkyttääkseen luottamusta Mooseksen kautta annettuun uskontoon ja säädöksiin, sillä Israelin kansan suuri johtaja oli saanut jokaisen edelleen välittämänsä jumalallisen valonsäteen juuri Kristukselta. Vaikka monet ajattelevat, että Jeesus tuli lakkauttamaan lain, hänen kielenkäyttönsä osoittaa selvästi hänen asenteensa jumalallisia säädöksiä kohtaan: »Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan.»” Vs. 57.

7.7. Sunnuntai, ilta

Room. 7:12

”Ihmisten Luoja sekä lain Antaja itse julistaa, ettei hänen tarkoituksenaan ole panna syrjään lain vaatimuksia. Laki hallitsee koko luontoa auringonvalossa erottuvasta tomuhiukkasesta avaruudessa kiertäviin taivaankappaleisiin asti. Ilman näitä lakeja luonnossa ei olisi järjestystä eikä harmoniaa. Samalla tavalla on älyllistä elämää varten suuret vanhurskauden periaatteet, ja maailmankaikkeuden hyvinvointi riippuu kuuliaisuudesta näille periaatteille. Jumalan laki oli olemassa ennen kuin maapallo luotiin. Sen periaatteet hallitsevat enkeleitä, ja jotta maailma olisi sopusuunnassa taivaan kanssa, tulee ihmistenkin totella jumalallisia säädöksiä. Kristus ilmoitti ihmiselle lain periaatteet Eedenissä, »kun aamutähdet kaikki iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat» (Job 38: 7). Kristuksen tehtävänä maailmassa ei ollut lain kumoaminen vaan ihmisten palauttaminen armonsa avulla kuuliaisuuteen sen periaatteita kohtaan.” Vs. 57.

8.7. Maanantai, aamu

Jes. 42: 21

”Rakastettu opetuslapsi, joka kuunteli Jeesuksen sanoja vuorella, kirjoitti paljon myöhemmin Pyhän Hengen innoittamana, että laki on pysyvästi voimassa: »Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus» (1 Joh. 3: 4). Hän tekee selväksi, että laki josta hän puhuu on sama, »joka teillä on alusta ollut» (1 Joh. 2: 7). Hän puhuu laista, joka oli olemassa kun maailma luotiin ja joka toistettiin Siinain vuorella. Puhuessaan laista Jeesus sanoi: »En minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.» Hän käytti sanaa »täyttää» samassa merkityksessä kuin selittäessään Johannes Kastajalle, että hänen tarkoituksensa oli »täyttää kaikki vanhurskaus» (Matt. 3:15), toisin sanoen täyttää kaikki lain vaatimukset ja antaa esimerkki täydellisestä kuuliaisuudesta Jumalan tahdolle.” Vs. 57, 58.

8.7. Maanantai, ilta

Room. 7:22

”Hänen tuli osoittaa lain hengellinen luonne, esittää miten kauas kantavia sen periaatteet ovat sekä tehdä selväksi, että sen vaatimukset ovat ikuisesti voimassa. Jeesuksen luonteen jumalallista kauneutta kykenevät parhaimmat ja jaloimmatkin ihmiset vain heikosti heijastamaan. Hengen innoittamana Salomo kirjoitti hänen olevan »kymmentä tuhatta jalompi» (Kork.v. 5: 10) sekä »pelkkää suloisuutta» (Jae 16). Nähtyään hänet profeetallisessa

näyssä Daavid sanoi: »Sinä olet ihmislapsista ihanin» (Ps. 45: 3). Jeesus on Isän olemuksen todellinen kuva, hänen kunniansa kruunu. Hänen, itsensä kieltävän Lunastaja maanpäällinen, rakkauden täyttämä vaelluksensa oli elävä osoitus Jumalan lain todellisesta luonteesta. Omalla elämällään hän osoitti, että taivaallinen rakkaus ja Kristuksen kaltaiset periaatteet ovat Jumalan oikeudenmukaisten ikuisten lakien perustana.» Vs. 58.

9.7. Tiistai, aamu

1. Tim. 1:8

»Kunnes taivas ja maa katoavat», Jeesus sanoi, »ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut.» Omalla kuuliaisuudellaan Jeesus todisti, että laki on muuttumaton sekä osoitti, että hänen armonsa avulla jokainen Aadamin poika ja tytär kykenisi olemaan sille täysin kuuliainen. Vuorella hän julisti, ettei laista katoa pieninkään piirto ennen kuin kaikki ihmissukuun ja lunastussuunnitelmaan liittyvät asiat ovat tapahtuneet. Hän ei opeta, että laki tullaan joskus lakkauttamaan, vaan hän kiinnittää katseemme ihmisen näköpiiriin äärimmäiseen rajaan ja vakuuttaa, että laki pysyy voimassa sinne asti, jotta kukaan ei luulisi hänen tehtävänänsä olevan lain vaatimusten mitätöiminen. Niin kauan kuin taivas ja maa pysyvät, niin kauan pysyvät Jumalan lain pyhät periaatteet. Hänen vanhurskautensa, joka »on kuin Jumalan vuoret» (Ps. 36: 7), tulee pysymään siunauksen lähteenä, josta virtaa virkistäviä puroja maailmaan.» Vs. 59.

9.7. Tiistai, ilta

Ps. 111: 7, 8; Room. 3: 31

”Koska Jumalan laki on täydellinen ja sen tähden muuttumaton, ei syntinen ihminen kykene omin voimin täyttämään sen vaatimuksia. Tämän vuoksi Jeesus tuli meidän Lunastajaksemme. Hänen tehtävänsä oli saattaa ihmiset sopusointuun lain periaatteiden kanssa tekemällä heidät osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Kun hylkäämme syntimme ja otamme Kristuksen vastaan Vapahtajana, laki tulee korotetuksi... Uuden liiton lupaus on tämä: »Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä» (Hebr. 10: 16). Esikuvallinen järjestelmä, joka viittasi Kristukseen maailman synnin poistavana Jumalan Karitsana, tulisi katoamaan hänen kuollessaan, mutta kymmenen käskyn lain ilmaisemat vanhurskauden periaatteet ovat yhtä muuttumattomia kuin Jumalan ikuinen valtaistuin. Yhtään käskyä ei ole mitätöity, pienintäkään kirjainta, ainoatakaan piirtoa ei ole muutettu. Periaatteet, jotka paratiisissa saatettiin ihmisen tietoon elämän suurena lakina, tulevat pysymään muuttumattomina voimassa uudistetussa paratiisissa. Kun Eeden jälleen kukoistaa maan päällä, Jumalan rakkauden lakia tulevat noudattamaan kaikki, jotka elävät auringon alla.» Vs. 60

10.7. Keskiviikko, aamu

Matt. 5:19

”Toisin sanoen hänellä ei ole paikkaa siellä. Sillä joka rikkoo tarkoituksellisesti yhden käskyn, se ei pidä mitakaan hengessä ja totuudessa. »Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on sypypää kaikissa kohdin» (Jaak. 2: 10). Syntisyytemme ei johdu ainoastaan siitä, että rikomme Jumalan lakia suurissa asioissa, vaan siitä, että pienissäkin seikoissa toimimme vastoin Jumalan ilmoitettua tahtoa. Tämä osoittaa, että sielun ja synnin väliset siteet ovat yhä katkaisematta. Sydän on jakautunut. Itse asiassa kiellämme Jumalan, kapinoimme hänen hallituksensa lakeja vastaan. Jos ihmisillä olisi vapaus irtautua Herran vaatimuksista ja laatia itselleen omat käyttäytymisnormit, maailma olisi täynnä erilaisia käsityksiä oikeasta ja väärästä, ja hallintovalta riistettäisiin pois Herralta. Ihmisen tahdosta

tulisi kaiken mitta, ja Jumalan hyvä ja pyhä tahto - hänen rakkauden täyttämä suunnitelmansa luomiaan olentoja kohtaan - tulisi häväistyksi ja pilkatuksi.” Vs. 61.

10.7. Keskiviikko, ilta

1. Joh. 3:4

”Aina kun ihmiset valitsevat oman tiensä, he ryhtyvät taisteluun Jumalaa vastaan. Heille ei ole paikkaa taivaassa, sillä he ovat ristiriidassa sen tärkeimpien periaatteiden kanssa. Halveksissaan Jumalan tahtoa he asettuvat saatanan, Jumalan ja ihmisen vihollisen, puolelle. Ihminen elää jokaisesta sanasta, jonka Jumala on lausunut, ei vain yhdestä tai useasta. Emme voi olla piittaamatta yhdestäkään sanasta, näytti se meistä kuinka vähäpätöiseltä tahansa, ja silti pysyä turvassa. Laissa ei ole yhtään käskyä, jota ei olisi annettu ihmisen hyvinvoinnin ja onnen tähden niin tässä elämässä kuin tulevassakin. Kun ihminen tottelee Jumalan lakia, hän ikään kuin asettuu aitaukseen, jossa hän varjeltuu pahasta. Joka rikkoo Jumalan pystyttämän rajaaidan yhdessä kohdassa, menettää sen tarjoaman suojan, sillä hän on avannut tien, jota pitkin vihollinen pääsee sisään hävittämään ja ryöstämään. Esivanhempamme avasivat pahuuden patoluu-kut maailmaan, koska he uskalsivat olla välittämättä Jumalan tahdosta yhdessä asiassa. Jokainen joka seuraa heidän esimerkkiään, joutuu korjaamaan samanlaisen sadon. Jumalan rakkaus muodostaa perustan hänen lakinsa jokaiselle käs-kylle. Joka rikkoo käskyn, se edistää omaa onnet-tomuuttaan ja perikatoaan.” Vs. 61, 62

11.7. Torstai, aamu

Matt. 5:20

”Kirjanoppineet ja fariseukset eivät syyttäneet ainoastaan Kristusta vaan myös hänen opetuslapsiaan synnistä, koska he eivät noudattaneet rabbiinien rituaaleja ja säädöksiä. Opetuslapset olivat usein hämmentyneitä ja vaivautuneita koska ne, joita he olivat oppineet kunnioittamaan uskonnollisina opettajina, arvostelivat ja syyttivät heitä. Jeesus paljasti näiden opettajien vilpillisyyden. Hän julisti, että fariseusten arvostama vanhurskaus oli arvoton. Juudan kansa oli väittänyt olevansa Jumalan suosima, erikoinen ja uskollinen kansa, mutta Jeesus osoitti, että heidän uskonnostaan puuttui pelastava usko. Heidän teeskentelemänsä hurskaus, heidän itse keksimänsä säännöt ja seremoniat eivät kyenneet tekemään heitä pyhiksi. Siihen ei pystynyt edes heidän ulkonainen kuuliaisuutensa laille, josta he olivat hyvin ylpeitä. He eivät olleet puhdassydämiä eivätkä luonteeltaan jaloja ja Kristuksen kaltaisia.” Vs. 62.

11.7. Torstai, ilta

Miika 6: 6-8

”Lakiin perustuva uskonto ei kykene palauttamaan ihmistä sopusointuun Jumalan kanssa. Fariseusten kova, jäykkä oikeaoppisuus, jossa ei näkynyt katumusta, lempeyttä eikä rakkautta, muodosti ainoastaan kompastuskiven syntisille. He olivat kuin suola, joka oli menettänyt makunsa, sillä he eivät kyenneet varjelemaan maailmaa turmelukselta. Ainoa oikea usko tunnetaan siitä, että se vaikuttaa »rakkauden kautta» (Gal. 5: 6) sielun puhdistamiseksi. Se on kuin hapatus, joka muuttaa luonteen. Kaiken tämän juutalaiset olisivat voineet oppia profeettojen julistuksesta. Vuosisatoja aikaisemmin oli sielun kaipaus tulla vanhurskautetuksi Jumalan edessä saanut ilmaisen profeetta Miikan sanoissa: »Mitä tuoden minä voisin käydä Herran eteen, kumartua korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuodenvanhoja vasikoita? Ovatko Herralle mieleen tuhannet

oinaat, kymmenettuhannet öljyvirrat?” Vs. 63.

12.7. Perjantai, aamu

Jes. 64: 6

”Profeetta Hoosea oli osoittanut fariselaisuuden sisimmän olemuksen sanoessaan: »Israel on tyhjä viiniköynnös, se teki hedelmiä itselleen» (Hoos. 10: 1, engl. käänn.). Väittäessään palvelevansa Jumalaa juutalaiset itse asiassa palvelivat itseänsä. Heidän vanhurskautensa oli tulosta heidän omista yrityksistään noudattaa lakia siten kuin he sen ymmärsivät, heidän omien, itsekkäiden etujensa ajamiseksi. Siksi se ei ollut lainkaan parempi kuin he itse. Yrittäessään tehdä itsensä pyhiksi he yrittivät muuttaa saastaisen puhtaaksi. Jumalan laki on yhtä pyhä kuin hän itse, yhtä täydellinen kuin hän itse. Se esittää meille Jumalan vanhurskauden. Ihminen ei omassa voimassaan kykene noudattamaan lakia, sillä ihmisen luonne on turmeltunut ja kieroutunut, se on täysin erilainen kuin Jumalan luonne. Itsekkään sydämen teot ovat saastaisia.” Vs. 63.

12.7. Perjantai, ilta

Room. 10: 3

”Koska laki on pyhä, juutalaiset eivät voineet saavuttaa vanhurskautta yrityksillään noudattaa lakia omassa voimassaan. Kristuksen opetuslasten vanhurskauden tuli poiketa fariseusten vanhurskaudesta, mikäli he halusivat päästä taivasten valtakuntaan. Pojassaan Jumala tarjosi heille lain täydellisen vanhurskauden. Jos he olisivat avanneet sydämensä ottaakseen vastaan Kristuksen, Jumalan oma elämä, hänen rakkautensa, olisi vaikuttanut heissä ja muuttanut heidät oman kuvansa kaltaisiksi. Jumalan vapaan lahjan kautta he olisivat saaneet lain vaatiman vanhurskauden. Mutta fariseukset hylkäsivät Kristuksen... He eivät alistuneet Jumalan vanhurskauteen. Jeesus ryhtyi nyt osoittamaan kuulijoilleen, mitä Jumalan käskyjen noudattaminen merkitsee -Kristuksen luonteen ilmenemistä heissä itsessään. Sillä hänessä Jumala ilmoitettiin päivittäin heille.” Vs. 63.

13.7. Sapatti, aamu

Matt. 5:22

”Mooseksen kautta Herra oli sanonut: »Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi -Älä kosta äläkä pidä vihaa kansani lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi» (3 Moos. 19: 17, 18). Kristuksen esittämät totuudet olivat samoja kuin profeetat olivat opettaneet, mutta sydämen kovuus ja rakkaus syntiin olivat hämärtäneet ne. Vapahtajan sanat osoittivat kuulijoille, että tuomitessaan muita lain rikkomisesta he itse olivat syllisiä, koska he hautoivat mielessään vihaa ja ilkeyttä. Järven toisella puolella oli Baasanin syrjäinen seutu, jonka jylhät rotkot ja metsäiset kukkulat olivat pitkään olleet kaikenlaisten rikollisten suosimia piilopaikkoja. Ihmiset muistivat monia huhu- ja siellä tehdyistä ryöstöistä ja murhista, ja monet tuomitsivat jyrkästi pahantekijät. Samalla he olivat itse kiivaita ja riidanhaluisia. He hautoivat mitä katkerinta vihaa roomalaisia sortajia kohtaan. Lisäksi he pitivät etuoikeutenaan vihata ja halveksia kaikkia muita kansoja ja vieläpä omia maanmiehiäänkin, jos nämä eivät kaikissa asioissa olleet samaa mieltä kuin he. Täten he rikkoivat lakia, joka sanoo: »Älä tapa.»” Vs. 64.

13.7. Sapatti, ilta

Matt. 12:37

”Vihan ja koston henki on saanut alkunsa saatanasta, ja se johti hänet surmaamaan Jumalan Pojan. Jokainen joka hautoo vihaa tai epäystävällisyyttä, ilmaisee samaa henkeä, ja sen seurauksena on kuolema. Kostonhimoiseen ajatukseen sisältyy paha teko aivan samoin kuin

siemeneen sisältyy kasvi. »Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi» (1 Joh. 3: 15). »Joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion.» Antaessaan Poikansa meidän lunastamisksemme Jumala osoitti kuinka paljon hän arvostaa jokaista ihmistä, eikä hän anna kenellekään lupaa puhua toisesta halveksivasti. Tulemme näkemään virheitä ja heikkouksia lähimmäisissämme, mutta Jumala pitää jokaista ihmistä omanaan ensinnäkin luomisen kautta ja vielä enemmän siksi, että hänet on ostettu Kristuksen kalliilla verellä. Ihminen luotiin Jumalan kuvaksi, ja syvimmässäkin alennustilassa olevaa on kohdeltava hellästi ja kunnioittavasti. Jumala asettaa meidät vastuuseen yhdestäkin halveksivasta sanasta, jonka olemme lausuneet ihmiselle, jonka edestä Kristus on antanut henkensä.” Vs. 65.

14.7. Sunnuntai, aamu

Matt. 12:36

”»Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikäänkuin se ei olisi saatua» (1 Kor. 4: 7). »Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu» (Room. 14: 4). »Joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen.» Vanhassa testamentissa käytetään sanaa »hullu» ihmisestä, joka on luopunut uskosta tai antautunut pahuuden harjoittamiseen. Jeesus sanoo että jokainen, joka tuomitsee veljensä luopiona tai Jumalan piilkaajana, osoittaa ansaitsevansa saman tuomion. Kristus itsekin ei »rohjennut lausua herjaavaa tuomiota» kiistellessään perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista (Juuda 9). Jos hän olisi tehnyt niin, hän olisi astunut vihollisen maaperälle, sillä syytös on tämän käyttämä ase. Raamattu antaa hänelle nimen »meidän veljimme syyttäjä» (Ilm. 12: 10). Jeesus ei halunnut käyttää saatanan omia aseita. Sen sijaan hän sanoi: »rangaiskoon sinua Herra» (Juuda 9).” Vs. 66.

14.7. Sunnuntai, ilta

Ef. 4:29

”Hänen esimerkkinsä on meitä varten. Kun joudumme kiistaan Kristuksen vihollisten kanssa, emme saa lausua mitään koston hengessä emmekä mitään mikä voitaisiin tulkita herjaavaksi syytökseksi. Jumalan puhetorvena toimiva ihminen ei saa lausua sanoja, joita taivaan Majesteettikaan ei halunnut käyttää kiistellessään saatanan kanssa. Meidän tulee jättää syyttäminen ja tuomitseminen Jumalan tehtäväksi.” Vs. 66, 67.

15.7. Maanantai, aamu

Matt. 5:24

”Jumalan rakkaus on enemmän kuin jokin teoria, se on myönteinen ja toimiva periaate, se on elävä lähde, josta virtaa jatkuvasti siunauksia muille. Jos Kristuksen rakkaus asuu meissä, emme ainoastaan ole vihaamatta toisia vaan pyrimme kaikin keinoin osoittamaan rakkautta heitä kohtaan. Jeesus sanoi: »Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.» Uhrilahjan tuova ihminen osoitti uskovansa, että hän oli Kristuksen kautta osallistunut Jumalan armosta ja rakkaudesta. Olisi kuitenkin pelkkää ilveilyä osoittaa uskoa Jumalan anteeksiantavaan rakkauteen, jos sydämessä vallitsee rakkaudeton henki.” Vs. 67.

15.7. Maanantai, ilta

Ef. 4:26, 27

”Kun Jumalan palvelijaksi tunnustautunut ihminen loukkaa tai vahingoittaa veljeään, hän antaa tälle väärän kuvan Jumalan luonteesta. Tehty vääryys tulee tunnustaa, se tulee myöntää synniksi, muuten ihminen ei voi olla sopusoinnussa Jumalan kanssa. Veljemme on ehkä tehnyt meille suurempaa vääryyttä kuin me hänelle, mutta se ei vähennä omaa vastuutamme. Jos Jumalan eteen tullessamme muistamme, että jollakin on jotakin meitä vastaan, meidän tulee jättää uhrilahjamme, keskeyttää rukouksemme tai kiitoksemme ja mennä tapaamaan veljeä, jonka kanssa olemme riidassa, nöyrästi tunnustaa oma syntimme ja pyytää anteeksi. Jos olemme pettäneet tai vahingoittaneet veljeämme, meidän on suoritettava hänelle korvaus. Jos olemme tietämättämme lausuneet hänestä väärän todistuksen, vääristäneet hänen sanojaan tai vahingoittaneet hänen mainettaan, meidän on mentävä niiden luo, joille olemme hänestä puhuneet, ja peruttava kaikki vahingolliset väitteet. Miten paljolta pahalta vältyttäisikään, jos uskovat eivät kertoisi erimielisyyksistään muille, vaan keskustelisivat niistä avoimesti keskenään kristillisen rakkauden hengessä! Kuinka moni sielua saastuttava katkeruuden juuri tulisikaan kitketyksi, kuinka läheinen ja hellä side muodostuisikaan rakkauden yhdistämien Kristuksen seuraajien välille!” Vs. 68.

16.7. Tiistai, aamu

Matt. 5:28

”Juutalaiset olivat ylpeitä siveydestään ja katselivat kauhulla pakanoiden aistillisia tapoja. Keisarin Palestiinaan lähettämien roomalaisten virkamiesten läsnäolo loukkasi jatkuvasti kansaa, sillä muukalaiset olivat tuoneet mukanaan koko joukon pakanallisia tapoja, huvituksia ja irstautta. Roomalaiset virkamiehet kevytmielisine rakastajattarineen kuljeskelivät Kapernaumin puistikoidissa ja toreilla, ja järvellä vallitseva hiljaisuus rikkoutui usein riehakkaan juhlinnan ääniin huviveneiden liukuessa pitkin työntä veden pintaa. Kansa odotti Jeesuksen tuomitsevan jyrkin sanoin tällaiset ihmiset, mutta kuinka se hämmästyikään kuullessaan hänen paljastavan heidän omassa sydämessään asuvan pahuuden!” Vs. 68, 69.

16.7. Tiistai, ilta

Sanl. 4: 23

”Kun paha ajatus hellitään ja pidetään vireillä, vaikka sälääkin, se osoittaa että synti hallitsee yhä sydämessä, Jeesus sanoi. Sielu on vielä jumalatto-muuden kahleissa. Joka nauttii epäpuhtaista aja-tuksista sekä himokkaasta katseesta, voi avoimen synnin mukanaan tuomassa häpeässä ja sydäntä särkevässä murheessa nähdä sielunsa syvyysiin kätkemänsä pahan todellisen luonteen. Kiusauk-sen hetki, jolloin ihminen ehkä lankeaa törkeään syntiin, ei luo paljastuvaa pahuutta vaan ainoas-taan tuo näkyviin sydämen piilevän turmeluksen. Mitä ihminen ajattelee, sellainen hän on (Sanani. 23: 7).” Vs. 69.

17.7. Keskiviikko, aamu

Matt. 5:30

”Estääkseen sairautta leviämästä ja aiheuttamasta kuolemaa ihminen on valmis luopumaan jopa oikeasta kädestään. Paljon halukkaammin hänen tulisi luopua siitä mikä vaarantaa sielun elämän. Saatanan alentamat ja orjuuttamat ihmiset tulee evankeliumin kautta lunastaa osallisiksi Jumalan lasten suurenmoisesta vapaudesta. Jumalan tarkoitus ei ole ainoastaan vapauttaa kärsimyksestä, joka väistämättä seuraa syntiä, hän haluaa vapauttaa meidät itse synnistä. Turmeltunut, syntinen ihminen tulee puhdistaa ja muuttaa, jotta hänen yllään voisi olla »Herran, meidän jumalamme laupeus» (Ps. 90: 17) ja jotta hän tulisi Jumalan Pojan kuvan

kaltaiseksi (Room. 8: 29). »Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat» (1 Kor. 2: 9). Ikuisuus yksin tulee näyttämään kuinka loistava tulevaisuus odottaa ihmistä, joka on uudistettu Jumalan kuvan kaltaiseksi.» Vs. 70.

17.7. Keskiviikko, ilta

Joh. 4:14

”Jotta voisimme saavuttaa tämän korkean ihanteen, meidän on luovuttava kaikesta mikä sitoo meidät syntiin. Synti pitää meidät otteessaan tahdon välityksellä. Tahdon alistamista kuvataan luopumisella silmästä tai kädestä. Usein näyttää siltä, että tahdon alistaminen Jumalalle merkitsee suostumista elämään rampana tai raajarikkona. Mutta Kristus sanoo olevan parempi että oma minä rampautuu, haavoittuu ja vammautuu, jos siten pääsemme sisälle elämään. Se, mikä nyt näyttää onnettomuudelta, onkin ovi suurimpaan onneen. Jumala on elämän lähde, me voimme elää vain niin kauan kuin olemme yhteydessä häneen.” Vs. 70.

18.7. Torstai, aamu

Room. 6:23

”Voimme jatkaa olemassaoloa hetken aikaa vaikka olisimmekin erossa Jumalasta, mutta emme omista elämää. »Hekumoitseva on jo eläessään kuollut» (1 Tim. 5: 6). Jumala kykenee antamaan meille elämää vain jos alistamme tahtomme hänelle. Jeesus sanoi, että hänen osoittamansa kätketyt synnit voidaan voittaa vain Jumalan antaman uuden elämän voimassa, jonka me saamme kun alistamme itsemme hänelle. Voit ehkä kätkeä ne sydämeesi ja estää ihmisiä näkemästä niitä, mutta miten kykenet seisomaan Jumalan edessä? Jos tarraudut itseesi ja kieltäydyt alistamasta tahtoasi Jumalalle, valitset kuoleman. Jumala on kuluttava tuli synnille, missä ikinä sitä onkin. Jos valitset synnin etkä halua luopua siitä, Jumalan läsnäolo, joka tuhoaa synnin, tulee tuhoamaan myös sinut.” Vs. 70, 71.

18.7. Torstai, ilta

Room. 12:1

”Itsesi jättäminen Jumalalle merkitsee uhrausta, mutta uhraat ainoastaan vähän saadaksesi paljon, vaihdat maallisen hengelliseen, katoavaisen katoamattomaan. Jumala ei halua, että tahtomme tuhottaisiin, sillä ainoastaan tahtoa käyttämällä voimme suorittaa hänen haluamansa tehtävät. Meidän tulee alistaa tahtomme hänelle saadaksemme sen takaisin puhdistettuna ja jalostettuna sekä niin yhdistyneenä jumalalliseen tahtoon, että hän voi meidän kauttamme välittää rakkauttaan ja voimaansa. Miten katkeralta ja tuskalliselta alistuminen tuntuukin itsepäisestä ja oikullisesta sydäimestä, se on kuitenkin sinun parhaaksesi.” Vs. 71.

19.7. Perjantai, aamu

2. Kor. 12:10

”Vasta kun Jaakob vaipui rampana ja avuttomana liiton enkelin syliin, hän tiesi mitä voittava usko on ja sai Jumalan ruhtinaalle kuuluvan nimen. Kun hän »ontui lonkkaansa» (1 Moos. 32: 31), Eesaun aseelliset joukot hiljenivät hänen edessään, ja farao, kuninkaallisen suvun ylpeä jäsen, nöyrytyi pyytämään hänen siunaustaan. Samoin pelastuksemme päämies, Kristus, tuli »kärsimysten kautta» täydelliseksi (Hebr. 2: 10), ja uskon lapset »voimistuivat heikkoudesta» ja »ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot» (Hebr. 11: 34). Samoin »rammatkin ryöstävät» (Jes. 33: 23), kompastuvalaiset ovat »niin-kuin Daavid, ja Daavidin suku on oleva niinkuin Herran enkeli» (Sak. 12: 8).” Vs. 71, 72

19.7. Perjantai, ilta

Matt. 19:3

”Juutalaisten keskuudessa mies saattoi erota vaimostaan täysin mitättömän syyn perusteella, ja nainen saattoi sitten mennä uudestaan naimisiin. Tämä käytäntö johti suureen kurjuuteen ja syntiin. Vuorisaaressaan Jeesus teki selväksi, ettei aviositeitä voinut katkaista muu kuin uskottomuus avioliittoaikakaudelle. Hän sanoi: »Jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyin, tekee huorin» (Matt. 5: 32). Kun fariseukset myöhemmin kysyivät Jeesuksen mielipidettä avioeron laillisuudesta, hän viittasi avioliittoon sellaisena kuin se oli annettu luomisessa. »Teidän sydämenne kovuuden tähden», hän sanoi, »Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut» (Matt. 19: 8). Hän viittasi Eedenin siunattuihin päiviin, jolloin Jumala oli nähnyt että kaikki oli »sangen hyvää» (1 Moos. 1: 31).” Vs. 72.

20.7. Sapatti, aamu

Matt. 19:3-5

”Sekä avioliitto että sapatti saivat alkunsa luomisessa. Kummankin säädöksen tarkoituksena oli lisätä Jumalan kunniaa ja ihmisten hyvinvointia. Luoja liitti pyhän parin yhteen aviositein ja sanoi: »Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi» (1 Moos. 2: 24). Näin hän sääti avioliiton lain, joka koskee kaikkia Aadamin lapsia ajan loppuun asti. Sen minkä lankaikkainen Isä itse oli julistanut hyväksi, tuli olla ihmiselle suurimman siunauksen ja korkeimman kehityksen lakina. Kuten kaikki muutkin Jumalan ihmisille antamat hyvät lahjat, avioliittokin on joutunut synnin turmelemaksi. Evankeliumin tarkoitus on kuitenkin palauttaa sen puhtaus ja kauneus.” Vs. 73.

20.7. Sapatti, ilta

Matt. 19:8

”Sekä Vanha että Uusi testamentti kuvaavat avioliitolla sitä hellää ja pyhää suhdetta, joka vallitsee Kristuksen ja hänen kansansa, Golgatan kalliilla hinnalla lunastettujen ihmisten välillä. »Älä pelkää», hän sanoo, »sillä hän, joka sinut teki, on sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on hänen nimensä, sinun lunastajasi on Israelin Pyhä» (Jes. 54: 4, 5). »Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, sanoo Herra, sillä minä olen ottanut teidät omikseni» (Jer. 3: 14). Korkea Veisussa kuulemme morsiamen äänen sanovan: »Rakkaani on minun, ja minä hänen» (Kork.v. 2: 16). Ja hän joka on morsiamelle »kymmentä tuhatta jalompi» (5: 10), sanoo valitulleen: »Kaikin olet kaunis, armaani, ei ole sinussa ainoatakaan virheä» (4: 7).” Vs. 73.

21.7. Sunnuntai, aamu

Room. 7:2

”Apostoli Paavali toteaa kirjeessään efesolaisille kristityille, että Herra on asettanut miehen vaimon pääksi olemaan tämän suojelijana sekä perhettä yhdistävänä voimana samoin kuin Kristus on seurakunnan pää ja mystillisen ruumiin Vapahtaja. Siksi hän kirjoittaa: »Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset. Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan kautta, saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä rypynyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton. Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa» (Ef. 5: 24-28). Ainoastaan Kristuksen armo voi tehdä avioliitosta sellaisen miksi Jumala on sen suunnitellut -ihmiskunnan siunaukseksi ja rakennukseksi. Täten maailmassa elävät perheet, joita rauha ja rakkaus yhdistävät, voivat

edustaa taivaallista perhettä.” Vs. 73, 74.

21.7. Sunnuntai, ilta

1. Kor. 13:3

”Taivaan tälle pyhälle liitolle asettamat ihanteet eivät toteudu nykyään sen useammin kuin Kristuksenkaan päivinä. Mutta Kristuksen evankeliumi tarjoaa lohtua myös niille, jotka ovat löytäneet katkeruutta ja pettymystä sieltä mistä he odottivat kumppanuutta ja iloa. Pyhän Hengen tarjoama kärsivällisyys ja lempeys keventävät raskasta taakkaa. Sydän, jossa Kristus asuu, on tyytyväinen ja niin täynnä hänen rakkauttaan, ettei se kaipaa myötätuntoa ja huomiota osakseen. Ja kun ihminen on alistunut Jumalan johtoon, hänen viisautensa voi tehdä sen mihin ihmisviisaus ei kykene. Hänen armonsa voi yhdistää toisistaan vieraantuneet ja välinpitämättömät sydämet sitein, jotka ovat lujemmat ja kestävämmät kuin maalliset siteet - taivaallisen rakkauden kultaisin siten, jotka kestävät koettelemuksissa.” Vs. 74.

22.7. Maanantai, aamu

Matt. 5:34

”Tämä käsky perustellaan näin: Meidän ei tule vanhoa »taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuini», ei »maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta», ei »Jerusaleminkin kautta, sillä se on suuren kuninkaan kaupunki». Meidän ei myöskään tule vanhoa päämme kautta, sillä emme »voi yhtään hiusta tehdä valkeaksi» tai »mustaksi». Kaikki tulee Jumalalta. Meillä ei ole mitään mitä emme ole saaneet. Itse asiassa meillä ei ole mitään mitä ei ole ostettu meille Kristuksen verellä. Kaikessa mitä omistamme on ristin leima, kaikki on ostettu verellä, jonka hintaa ei voida arvioida, koska tuo veri on Jumalan elämä. Siksi me emme voi sanojemme vakuudeksi vedota mihinkään ikään kuin se olisi meidän omaamme. Juutalaisten ymmärryksen mukaan kolmas käsky kielsi Jumalan nimeen vannomisen, mutta he ajattelivat, että heillä oli lupa vanhoa muulla tavalla. Vannominen oli yleistä heidän keskuudessaan. Mooseksen välityksellä heitä oli kielletty vannomasta väärin, mutta heillä oli lukuisia keinoja välttää valan sitovuudelta. He eivät pelänneet karkeatakaan kielenkäyttöä eivätkä väärin vannomista kunhan he vain saattoivat puolustella sitä jollakin lainopillisella verukkeella.” Vs. 75.

22.7. Maanantai, ilta

Joh. 14:15

”Jeesus tuomitsi heidän menettelynsä ja selitti, että heidän vannomiseen liittyvät tapansa rikkoivat Jumalan käskyä. Vapahtaja ei kuitenkaan kieltänyt oikeudellista valantekoa, jossa Jumalaan vedoten juhlallisesti vakuutetaan, että se mikä kerrotaan on totta. Jeesus ei itsekään kieltäytynyt valallisesta todistuksesta, kun neuvosto kuulusteli häntä. Ylipappi sanoi hänelle: »Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika.» Jeesus vastasi: »Sinäpä sen sanoit» (Matt. 26: 63, 64). Jos Kristus olisi vuorisaamassa kieltänyt oikeudellisen valanteon, hän olisi neuvoston edessä nuhdellut ylimmäistä pappia ja siten vahvistanut oman opetuksensa seuraajiensa hyödyksi. Monet eivät epäröi pettää lähimmäisiään, mutta heille on opetettu ja Jumalan Henki on juurruttanut heidän mieleensä, että on hirvittävää valehdella Luojalleen. Kun he joutuvat tekemään valan, heistä tuntuu etteivät he todista pelkästään ihmisten vaan myös Jumalan edessä ja että jos he todistavat väärin, hän näkee heidän sydämensä ja tietää totuuden. Tietoisuus tätä syntiä seuranneista pelottavista rangaistuksista hillitsee heitä.” Vs. 76.

23.7. Tiistai, aamu

2. Moos. 20:16

”Mutta kristitty jos kukaan kykenee valalle vaadittuna todistamaan totuudellisesta Hän on jatkuvasti tietoinen Jumalan läsnäolosta ja siitä, että hän näkee kaikki ajatuksemme. Kun häntä oikeuden edessä siihen vaaditaan, hän voi pyytää Jumalaa todistamaan, että hän uskoo totuuden ja ainoastaan totuuden. Jeesus esitti periaatteen, joka tekee vannomisen tarpeettomaksi. Hän opettaa, että puheen tulee aina olla ehdottomasti totta. »Olkoon teidän puheenne: 'On, on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta.» Nämä sanat tuomitsevat kaikki tarpeettomat sanonnat ja ilmaukset, jotka lähentelevät jumalanpilkkua. Ne tuomitsevat vilpilliset kohteliaisuudet, totuuden karttamisen, imartelun, lioittelun sekä vilpillisen kaupanteon, mitkä kaikki ovat yleisiä aikamme yhteiskunnassa ja liike-elämässä. Ne opettavat ettemme voi kutsua rehelliseksi ketään, joka yrittää esiintyä toisenlaisena kuin hän on tai jonka sanat eivät ilmaise hänen todellisia ajatuksiaan. Vs. 76.

23.7. Tiistai, ilta

Joh. 14:6

”Jos näitä Kristuksen sanoja noudatettaisiin, ne estäisivät meitä lausumasta ilkeämielisiä arveluja ja töykeitä moitteita, sillä kuka voi olla varma ehdottomasta totuudesta arvostellessaan toisen tekoja ja vaikuttimia? Kuinka usein ylpeys, viha ja henkilökohtainen kauna värittävätkään lausuntojamme! Katse, sana, vieläpä äänensävy voivat olla valheen kyllästämiä. Tosiasiatkin voidaan esittää tavalla, joka antaa väärän kuvan tilanteesta. »Mitä siihen lisätään, se on pahasta.» Kaiken mitä kristityt tekevät tulee olla yhtä kirkasta kuin auringonpaiste. Totuus on Jumalasta, valhe kaikissa muodoissaan saatanasta. Jokainen, joka tavalla tai toisella poikkeaa totuuden suoralta polulta, antautuu pahan valtaan. Ehdottoman totuuden kertominen ei kuitenkaan ole mikään helppo asia. Emme voi kertoa totuutta ellemmme tunne sitä. Kuinka usein ennakkoluulot, puolueellisuus, riittämättömät tiedot sekä virhearviot estävätkään meitä ymmärtämästä asioita, joiden kanssa olemme tekemisissä! Emme kykene puhumaan totta ellei hän, joka on totuus, jatkuvasti ohjaa ajatuksiamme.” Vs. 77.

24.7. Keskiviikko, aamu

2. Kor. 6:15, 16

”Kristus kehottaa meitä apostoli Paavalin välityksellä: »Olkoon puheenne aina suloista» (Kol. 4: 6). »Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja mieluista niille, jotka kuulevat» (Ef. 4: 29). Näiden raamatunkohtien valossa näyttää siltä, että Kristus vuorisaarnassa tuomitsi leikinlaskun sekä kevytmielisen ja sopimattoman keskustelun. Sanojemme ei tule olla ainoastaan tosia vaan myös puhtaita. Kristuksen opissa olleilla ei ole »mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin» Ef. 5: 11). Puheessaan kuten elämässäänkin he ovat yksinkertaisia, suoria ja rehellisiä, sillä he valmistautuvat niiden seuraan, joiden suussa ei »ole valhetta havaittu» (Ilm. 14:5).” Vs. 77.

24. Keskiviikko, ilta

Matt. 5:39

”Juutalaiset joutuivat jatkuvasti ärtymystä herättäviin tilanteisiin roomalaisten sotilaiden kanssa. Joukko-osastoja oli sijoitettu eri puolille Juudeaa ja Galileaa, ja niiden läsnäolo muistutti ihmisiä jatkuvasti kansakunnan alennustilasta. Mieli katkerana he kuuluivat koväänisen torvensoiton ja näkivät joukkojen kokoontuvan Rooman lipun ympärille ja

kumartavan kunnioittavasti tätä vallan tunnusmerkkiä. Yhteenotot kansan ja sotilaiden välillä olivat tavallisia, ja ne lisäsivät ihmisten vihaa. Kun roomalainen virkamies sotilaineen kulki paikasta toiseen, hän otti usein kiinni pellolla työskenteleviä juutalaisia talonpoikia ja pakotti heidät kantamaan tavaroita ylös vuorenrinnettä tai suorittamaan muita palveluksia. Tämä oli Rooman lakien ja käytännön mukaista, ja vaatimusten vastustaminen johti ainoastaan ivaan ja julmuuteen. Jokainen päivä lisäsi kansan halua vapautua roomalaisten vallasta. Varsinkin rohkeat ja rajut galilealaiset olivat kapinamielen täyttämiä. Koska Kapernaum oli rajakaupunki, siellä oli roomalainen varuskunta, ja kuunnellessaan Jeesuksen opetusta ihmiset saattoivat samalla nähdä joukon siellä olevia sotilaita. Näkymä palautti heidän mieleensä Israelin katkeran nöyryydyksen. He katsoivat innokkaasti Kristukseen ja toivoivat, että hän tulisi lannistamaan ylpeät roomalaiset.” Vs. 78.

25.7. Torstai, aamu

Matt. 7:12

”Jeesus katsoo murheellisena edessään olevia kasvoja. Hän näkee koston hengen, joka on painanut turmiollisen leimansa heihin, hän tietää miten kansa ikävöi voimaa murskata sortajansa. Murheellisesti hän kehottaa heitä: »Älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.» Näillä sanoilla Jeesus ainoastaan toisti mitä Vanha testamentti oli jo opettanut. Sääntö: »Silmä silmästä, hammas hampaasta» (3 Moos. 24: 20) kuului Mooseksen kautta annettuun lakiin, mutta se oli siviilioikeudellinen asetus. Se ei antanut kenellekään oikeutta henkilökohtaiseen koston, sillä Herra oli sanonut heille: »Älä sano: 'Minä koston pahan!'» (Sanani. 20: 22). »Älä sano: 'Niinkuin hän teki minulle, niin teen minä hänelle'» (24: 29). »Älä iloitse vihاميةhesi langetessa» (24: 17). »Jos vihاميةhelläsi on nälkä, anna hänelle leipää syödä, ja jos hänellä on jano, anna hänelle vettä juoda» (25:21).” Vs. 79.

25.7. Torstai, ilta

Jes. 53:4

”Jeesuksen koko maanpäällinen elämä ilmensi tätä periaatetta. Vapahtaja jätti taivaallisen kotinsa tuodakseen elämän leipää vihollisilleen. Vaikka häntä herjattiin ja vainottiin kehdosta hautaan, hän ei osoittanut ihmisille muuta kuin anteeksiantavaa rakkautta. Profeetta Jesajan välityksellä hän sanoo: »Selkäni minä annoin lyötäväksi, poskieni parran revittäväksi, en peittänyt kasvojani pilkalta ja syljeltä» (Jes. 50: 6). »Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut» (53: 7). Ja Golgatan ristiltä kuuluu aikojen halki hänen rukouksensa murhaajiensa puolesta sekä toivon sanoma kuolevalle varkaalle.” Vs. 79.

26.7. Perjantai, aamu

Jes. 53:11

”Isän läsnäolo ympäröi Kristusta. Kaikki mikä häntä kohtasi, tapahtui äärettömän rakkauden sallimuksesta maailman siunaukseksi. Tämä tieto lohdutti häntä, ja se lohduttaa myös meitä. Se, joka on Kristuksen Hengen täyttämä, pysyy hänessä. Häneen suunnattu isku osuu Kristukseen, joka ympäröi häntä läsnäolollaan. Kaikki häntä kohtaava tulee Vapahtajalta. Hänen ei tarvitse vastustaa pahaa, sillä Kristus on hänen puolustajansa. Mikään ei voi sattua häneen Herramme sallimatta, ja kaikki, minkä hän sallii, »vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat» (Room. 8: 28). »Jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa

ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin; ja jos joku pakottaa sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.» Jeesus kehotti opetuslapsiaan tekemään enemmän kuin viranomaiset vaativat, sen sijaan että he olisivat vastustaneet heitä. Heidän tulisi jos mahdollista tehdä kaikki mitä heiltä pyydettiin, vaikka pyyntö ylittäisikin maan lain vaatimukset.” Vs. 80.

26.7. Perjantai, ilta

Luuk. 6:27

”Mooseksen kautta annettu laki määräsi suhtautumaan köyhiin myötätuntoisesti. Kun köyhä lupasi viittansa pantiksi tai lainan takuuksi, velkoja ei saanut mennä sisälle asuntoon hakemaan sitä. Hänen piti odottaa kadulla kunnes pantti tuotiin hänelle. Lisäksi pantti piti aina palauttaa omistajalleen illansuussa (5 Moos. 24: 10-13). Kristuksen aikana näitä lain armeliaita määräyksiä ei juurikaan noudatettu. Jeesus opetti kuitenkin opetuslapsiaan alistumaan oikeuden päätökseen, vaikka heiltä vaadittaisiin enemmän kuin Mooseksen laki edellytti. Vaikka heiltä vaadittaisiin osa heidän vaatteistaan, heidän tuli suostua siihen. Lisäksi heidän tuli maksaa velkojalle tämän saatavat ja tarpeen vaatiessa enemmän kuin laki vaati. »Jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin.» Ja jos pikalähetit vaativat sinua kulkemaan kanssaan yhden virstan, kulje kaksi.” Vs. 80, 81.

27.7. Sapatti, aamu

Luuk. 6:35

”Jeesus lisäsi: »Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkääsi sille, joka sinulta lainaa pyytää.» Sama opetus oli saatu Mooseksen kautta: »Älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, vaan avaa auliisti kätesi hänelle ja lainaa mielelläsi, mitä hän puutteeseensa tarvitsee» (5 Moos. 15: 7, 8). Tämä raamatunkohta tekee selväksi Vapahtajan sanojen merkityksen. Kristus ei opeta meitä antamaan harkitsematta kaikille, jotka pyytävät rahaa. Hän sanoo: »Lainaa mielelläsi, mitä hän puutteessansa tarvitsee.» Tämä tulee olla ennemminkin lahja kuin laina, sillä kristittyjen tulee lainata »toivomatta - - mitään takaisin» (Luuk. 6: 35).” Vs. 81.

27.7. Sapatti, ilta

Matt. 5:44

”Vapahtajan opetus: Älkää tehkö pahalle vastarintaa, oli kova pala kostonhaluisille juutalaisille, ja he nurisivat sitä vastaan keskenään. Mutta Jeesus esitti vielä jyrkemmän lausunnon: »Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa.» Sellainen oli lain henki. Rabbiinit olivat tulkinneet sen väärin, heille laki oli kokoelma kylmiä ja joustamattomia määräyksiä. He pitivät itseään muita parempina ja Jumalan erityisesti suosimina israelilaisen syntyperänsä vuoksi. Mutta Jeesus näytti heille, että ainoastaan anteeksiantavan rakkauden henki kykenisi osoittamaan olivatko heidän vaikuttimensa yhtään paremmat kuin publikaaneilla ja syntisillä, joita he halveksivat.” Vs. 81, 82.

28.7. Sunnuntai, aamu

Ps. 103: 13

”Hän suuntasi kuulijoiden mielen maailmankaikkeuden hallitsijaan kutsuen häntä uudella nimellä: »Isä meidän.» Hän halusi heidän ymmärtävän kuinka hellästi Jumala suhtautui heihin. Hän opettaa, että Jumala rakastaa jokaista kadotettua ihmistä... Ainoastaan Raamatun

uskonto on antanut Jumalasta tällaisen kuvan maailmalle. Pakanauskonnot opettavat ihmistä pitämään korkeinta olentoa pikemmin vihamielisenä kuin rakastavana jumalana - pahantahtoisenä olentona, joka täytyy lepyttää uhreilla, eikä Isänä, joka jakaa lapsilleen rakkauttaan. Vieläpä Israelin kansa oli tullut niin sokeaksi profeettojen opetukselle Jumalasta, että Jeesuksen ilmoitus hänen isällisestä rakkaudestaan tuntui aivan uudelta asialta, tuoreelta maailmalle annetulta lahjalta. Juutalaiset uskoivat, että Jumala rakasti niitä jotka palvelivat häntä - niitä jotka noudattivat rabbiinien määräyksiä - ja että muu maailma oli hänen epäsuosionsa ja kirouksensa alla. Näin ei ole, sanoi Jeesus, vaan koko maailma, hyvät ja pahat, kaikki ovat hänen rakkautensa päivänpaisteessa. Tämä totuus pitäisi oppia jo luonnosta, sillä Jumala »antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.» Vs. 82.

28.7. Sunnuntai, ilta

Tiit. 3: 3-5

”Maa ei itsestään anna antimiaan vuodesta toiseen ja jatka kiertoa radallaan auringon ympäri. Jumalan käsi ohjaa planeettoja ja pitää ne radallaan niiden matkatessa säännömukaisesti avaruuden halki. Hänen voimastaan kesä ja talvi, kylvöaika ja sadonkorjuu, päivä ja yö seuraavat toisiaan säännöllisesti. Hänen sanansa vaikutuksesta kasvillisuus kukoistaa, lehdet puhkeavat ja kukat aukeavat. Kaikki hyvä mikä meillä on, jokainen auringonsäde ja sadekuuro, jokainen ruoanmuru ja jokainen elämän hetki on rakkauden lahja. Kun me vielä olimme rakkaudettomia ja luonteeltamme epämiellyttäviä, kun »olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme», taivaallinen Isämme armahti meitä... Jos otamme vastaan hänen rakkautensa, se muuttaa myös meidät ystävällisiksi ja lempeiksi. Emme rakasta vain niitä, jotka miellyttävät meitä, vaan myös niitä, jotka ovat täynnä virheitä, puutteita ja syntiä.” 83.

29.7. Maanantai, aamu

2. Joh. 1:6

”Jumalan lapsia ovat ne, jotka osallistuvat hänen luonnostaan. Maallinen asema, syntyperä, kansallisuus tai uskonnolliset etuoikeudet eivät todista, että kuulumme Jumalan perheeseen. Sen tekee ainoastaan rakkaus, rakkaus koko ihmiskuntaa kohtaan. Syntiset, joiden sydän ei ole täysin sulkeutunut Jumalan Hengeltä, vastaavat ystävällisyyteen. Vaikka he saattavatkin vastata vihaan vihalla, he myös vastaavat rakkauteen rakkaudella. Mutta ainoastaan Jumalan Henki vastaa vihaan rakkaudella. Ystävällisyyden osoittaminen kiittämättömille ja pahoille, hyvän tekeminen odottamatta mitään takaisin, ovat taivaan hallinnon tunnusmerkkejä, varmoja osoituksia siitä, että olemme Korkeimman lapsia.” Vs. 83.

29.7. Maanantai, ilta

Matt. 5:48

”»Sana 'siis* viittaa johtopäätökseen, joka tehdään edellä esitettyjen asioiden perusteella. Jeesus on kuvannut kuulijoilleen Jumalan pysyvää armoa ja rakkautta, ja siksi hän pyytää heitä olemaan täydellisiä. Koska teidän taivaallinen Isänne on »hyvä kiittämättömille ja pahoille» (Luuk. 6: 35), koska hän on kumartunut nostaakseen teidät ylös, tekin voitte tulla luonteeltanne hänen kaltaisikseen ja seisoa virheettöminä ihmisten ja enkelien edessä, sanoi Jeesus. Ikuisen elämän ehdot ovat armon valtakunnassa aivan samat kuin ne olivat Eedenissä - täydellinen vanhurskaus, sopusointu Jumalan kanssa, täydellinen kuuliaisuus hänen lakinsa periaatteille.” Vs. 84.

30.7. Tiistai, aamu

Ef. 2:8

”Sekä Vanha että Uusi testamentti vaativat puhdasta luonnetta. Niiden vaatima taso ei ole niin korkea, että me emme voisi saavuttaa sitä. Jokaiseen Jumalan antamaan käskyyn ja määräykseen sisältyy mitä varmin lupaus, joka muodostaa käskyn perustuksen. Jumala on pitänyt huolta siitä, että me voimme tulla hänen kaltaisikseen. Hän tulee toteuttamaan tarkoituksensa kaikissa, jotka eivät turmeltuneella tahdollaan keskeytä hänen työtään ja siten tee turhaksi hänen armoaan.” Vs. 84.

31.7. Keskiviikko, aamu

1. Joh. 4:11, 12

”Jumala on rakastanut meitä sanoin kuvaamattomalla rakkaudella, ja meissä herää vastarakkaus häntä kohtaan kun ymmärrämme edes hieman hänen rakkautensa pituutta, leveyttä, syvyyttä ja korkeutta. Itsepäinen sydän sulaa ja alistuu, kun ihminen näkee kuinka rakastettava Kristus on, kun hän saa tietää että tämä osoitti rakkautensa meitä kohtaan kun me vielä olimme syntisiä. Syntinen muuttuu ja tulee taivaan lapseksi. Jumala ei käytä pakkokeinoja. Rakkauden avulla hän karkottaa synnin sydäimestä. Sen avulla hän muuttaa ylpeyden nöyrydeksi, vihamielisyyden ja epäuskon rakkaudeksi ja uskoksi.” Vs. 85.

31.7. Keskiviikko, ilta

Ef. 2:9, 10

”Juutalaiset olivat uurastaneet hellittämättä saavuttaakseen täydellisyyden omilla yrityksillään, ja he olivat epäonnistuneet. Kristus oli jo kertonut heille, ettei heidän vanhurskautensa riittänyt pääsylipuksi taivaaseen. Nyt hän osoittaa heille minkälaisen vanhurskauden kaikki ne omaavat, jotka pääsevät taivaaseen. Vuorisaarnassa hän toistuvasti kuvailee sen hedelmiä, ja nyt hän yhdellä lauseella osoittaa sen alkuperän ja luonteen: olkaa täydellisiä niin kuin Jumalakin on täydellinen. Laki ei ole muuta kuin Jumalan luonteen ilmaus. Katsokaa taivaallista Isäänne, niin näette täydellisen ilmaisun niistä periaatteista, jotka muodostavat hänen hallintonsa perustan. Jumala on rakkaus. Rakkaus, valo ja ilo virtaavat hänestä kaikille luoduille olennoille kuten valonsäteet auringosta. Antaminen kuuluu hänen perusolemukseensa. Koko hänen elämänsä on epätavallista rakkauden ilmausta.” Vs. 85.

E L O K U U

1.8. Torstai, aamu

Matt. 5:14

”Hän kehottaa meitä olemaan täydellisiä kuten hänkin on, samalla tavalla. Meidän tulee olla valon ja siunauksen keskuksena omissa pienessä ympäristössämme samoin kuin hän on siunauksen keskus koko maailmankaikkeudessa. Meillä ei ole itessämme mitään, mutta hänen rakkautensa valo loistaa meille, ja meidän tulee heijastaa sen kirkkautta. Häneltä saamassamme hyvydessä me voimme olla täydellisiä omissa piirissämme samoin kuin Jumala on omassaan.” Vs. 86.

1.8. Torstai, ilta

Room. 8: 3, 4

Jeesus sanoi: Olkaa täydellisiä niin kuin teidän Isänne on täydellinen. Jos te olette Jumalan lapsia, te olette osallisia hänen luonnostaan, olette väistä-mättä hänen kaltaisinaan. Jokainen lapsi elää isän-sä elämän voimasta. Jos te olette Jumalan lapsia, hänen Henkensä synnyttämiä, te elätte Jumalan elämän voimasta. Kristuksessa asuu »jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti» (Koi. 2: 9), ja Jeesuksen elämä ilmenee meidän »kuolevaisessa lihassamme» (2 Kor. 4:11). Tuo elämä ilmenee samanlaisena luonteen ja samanlaisina tekoina kuin

Jeesuksel-la oli. Siksi te olette sopusoinnussa hänen lakinsa jokaisen käskyn kanssa, sillä »Herran laki on täy-dellinen; se virvoittaa sielun» (Ps. 19: 8).” Vs. 86.

2.8. Perjantai, aamu

Matt. 6:1

Kristuksen vuorella lausumat sanat ilmaisivat saman, minkä hän oli elämällään opettanut aikaisemmin, vaikkakaan ihmiset eivät olleet häntä ymmärtäneet. He eivät kyenneet käsittämään miksi hän, vaikka hänellä oli niin suuri voima, ei käyttänyt sitä edistämään heidän tärkeimpänä pitämäänsä asiaa. Heidän henkensä, vaikuttimensa ja keinosensa olivat päinvastaiset kuin hänen. Vaikka he väittivät kiivailevansa lain kunnian puolesta, he itse asiassa etsivät omaa kunniaansa. Kristus tahtoi tehdä heille selväksi, että omaa minää rakastava ihminen oli lain rikkoja. Fariseusten hellimät periaatteet ovat tyypillisiä kaikille ihmisille kaikkina aikoina. Farisealaisuuden henki on ominaista koko ihmiskunnalle. Vapahtaja osoitti, mikä ero vallitsi rabbiinien ja hänen mielenlaatunsa ja menettelytapojensa välillä, ja hänen opetuksensa soveltuu yhtä hyvin kaikkien aikojen ihmisiin.” Vs. 86, 87.

2.8. Perjantai, ilta

2. Kor. 9: 2

”Kristuksen aikana fariseukset yrittivät jatkuvasti ansaita taivaan suosion varmistaakseen siten maallisen kunnian ja menestyksen, jota he pitivät hyveen palkintona. Samalla he rehentelivät hyväntekeväisyydellään herättääkseen ihmisten huomiota ja saadakseen mainetta pyhinä ihmisinä. Jeesus nuhteli heitä heidän kerskailunsa vuoksi ja sanoi, ettei Jumala hyväksy sellaista palvelusta. Ihmisten osoittama ihailu ja imartelu, jota he niin innokkaasti tavoittelivat, oli ainoa palkka minkä he koskaan saisivat. »Vaan kun sinä almua annat», hän sanoi, »älkөөn vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, että almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.» Näillä sanoilla Jeesus ei tarkoittanut, että ystävälliset teot tulisi aina pitää salassa. Apostoli Paavali, joka kirjoitti Pyhän Hengen innoittamana, ei salannut Makedonian kristittyjen suurta uhrausta, vaan kertoi miten Kristuksen armo oli heissä vaikuttanut, ja niin heidän esimerkkinsä vaikutti myös muihin.” Vs. 87.

3.8. Sapatti, aamu

Matt. 7:28

”Kristuksen omat sanat ilmaisevat mitä hän tarkoitti. Meidän ei tule harjoittaa hyväntekeväisyyttä saadaksemme kiitosta ja kunniaa ihmisiltä. Todellinen jumalisuus ei koskaan johda ihmistä oman minän esille tuomiseen. Ne jotka kaipaavat kiitosta ja imartelevia sanoja sekä nauttivat niistä, ovat ainoastaan nimellisesti kristittyjä. Kristuksen seuraajien ei tule hyvillä teoillaan tuoda kunniaa itselleen vaan hänelle, jonka armon voiman avulla he ovat niitä tehneet. Jokainen hyvä teko tehdään Pyhän Hengen voimassa, eikä Henkeä ole annettu tuomaan kunniaa vastaanottajalleen vaan antajalleen. Kun Kristuksen valo loistaa sielussa, huulet ylistävät ja kiittävät Jumalaa. Ajatuksesi tai keskustelusi eivät silloin koske sinun rukouksiasi, sinun palveluksiasi, sinun hyvyttäsi, sinun kieltämyksiäsi. Jeesus tulee korotetuksi, oma minä kätkeytyksi, ja Kristus on kaikki kaikessa.” Vs. 88.

3.8. Sapatti, ilta

Joh. 14:23

”Meidän tulee antaa vilpittömästi eikä tehdä numeroa hyvistä teoistamme. Vaikuttimena tulee olla rakkaus ja myötätunto kärsiviä kohtaan. Vilpitiön tarkoitus ja sydämen tosi hyvyys ovat vaikuttimia, joita taivas arvostaa. Jumala arvostaa enemmän vilpittömästi rakastavaa ja

kokosydämistä sielua kuin kaikkea Oofirin kultaa. Meidän ei tule ajatella palkkiota vaan palvelusta. Tässä hengessä osoitettu ystävällisyys ei kuitenkaan jää vaille korvausta. »Sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.» Vaikka on totta, että Jumala itse on se suuri palkinto, johon kaikki muut palkinnot sisältyvät, ihminen voi ottaa hänet vastaan ja iloita hänestä vasta kun hän tulee luonteeltaan Jumalan kaltaiseksi. Vain samankaltaiset osaavat arvostaa toisiaan. Kun annamme itsemme Jumalalle palvellaksemme ihmiskuntaa, hän antaa itsensä meille.” Vs. 89.

4.8. Sunnuntai, aamu

Ef. 1:3

Kukaan ei voi välittää Jumalan siunauksia muille saamatta itse runsasta korvausta. Kukkulan rinteet ja tasangot, joiden muodostamaa uomaa pitkin vuoripurojen vesi virtaa mereen, eivät sen vuoksi jää itse vähemmälle. Ne saavat satakertaisesti takaisin sen minkä ne antavat, sillä iloisena virtaava joki lahjoittaa ympärilleen vehreyttä ja hedelmällisyyttä. Sen rannalla ruoho on vihreämpää, puut vihannampia ja kukat runsaampia. Kun maa on paljas ja ruskea kesän paahtavassa helteessä, virran juoksua ympäröi vihanta vyöhyke. Tasanko, joka avasi sylinsä kantaakseen mereen vuoren aarteen, kukoistaa vihreänä ja raikkaana. Tämä todistaa siitä palkinnosta, jonka Jumala antaa kaikille, jotka suostuvat kanaviksi välittämään hänen armoaan maailmalle.” Vs. 89, 90.

4.8. Sunnuntai, ilta

Hebr. 6:7

”Tämä siunaus tulee niiden osaksi, jotka osoittavat sääliä köyhille. Profeetta Jesaja sanoo: »Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen --Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa - - ja sinä olet oleva niin-kuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu» (Jes. 58: 7-11). Hyväntekeväisyys tuottaa kahdenkertaisen siunauksen. Jos annat apua tarvitsevalle, siunaat muita, mutta saat itse vielä suuremman siunauksen. Sydämessä asuva Kristuksen armo kehittää epäitsekkäitä luonteenpiirteitä - piirteitä jotka puhdistavat, jalostavat ja rikastuttavat elämää.” Vs. 90.

5.8. Maanantai, aamu

Matt. 6:3

”Salassa tehdyt ystävälliset teot liittävät yhteen sydämiä sekä vetävät niitä lähemmäksi häntä, jonka sydäimestä jokainen hyvä teko saa alkunsa. Pienet kohteliaisuudet, pienet rakkautta ja epäitsekkyyttä ilmaisevat teot, jotka tehdään yhtä hiljaisesti kuin kukka levittää tuoksuaan - nämä muodostavat merkittävän osan elämän siunauksista ja onnesta. Ja lopulta tullaan huomaamaan että itsensä kieltäminen muiden hyödyn ja onnen vuoksi, vaikka se olisi ollut kuinka vaatimatonta ja jäänyt täällä ilman kiitosta, on taivaan silmissä merkki siitä, että olet yhteydessä häneen, kunnian kuninkaaseen, joka oli rikas mutta tuli köyhäksi meidän tähtemme.” Vs. 90, 91.

5.8. Maanantai, ilta

2. Kor. 1:11

”Vaikka ystävälliset teot tehtäisiinkin salassa, niiden vaikutusta tekijän luonteeseen ei kuitenkaan voida kätkeä muilta. Jos työskentelemme kokosydämisinä Kristuksen seuraajina, sydämemme tulee olemaan läheisessä yhteydessä Jumalaan, ja Jumalan Henki, joka vaikuttaa

meissä, synnyttää sielussamme pyhiä sointuja jumalallisella kosketuksellaan. Jumala antaa lisää kykyjä niille, jotka ovat viisaasti käyttäneet heille annettuja lahjoja. Hän antaa mielellään tunnustuksen sille palvelukselle, jonka hänen uskova kansansa on tehnyt Jumalan Pojan armossa ja voimassa. Ne jotka ovat pyrkineet kehittämään täydellisen kristillisen luonteen harjoittamalla kykyjään hyvissä töissä, saavat tulevassa maailmassa niittää mitä ovat kylväneet. Maan päällä aloitettu työ tullaan saattamaan päätökseen tuossa korkeammassa ja pyhemässä elämässä, ja sen tulokset säilyvät halki ikuisuuden.” Vs. 91.

6.8. Tiistai, aamu

Matt. 6:5

”Fariseuksilla oli määrätty rukoushetket. Jos he olivat ulkona säädettyinä aikana kuten usein tapahtui, he pysähtyivät missä he sitten olivatkin - ehkä kadulla tai torilla kiireisen ihmisjoukon keskellä - ja lausuivat kovalla äänellä kaavamaisen rukouksensa. Jeesus moitti ankarasti tällaista jumalanpalvelusta, joka tähtäsi ainoastaan ihmisen oman kunnian lisäämiseen. Hän ei kuitenkaan paheksunut julkista rukousta, sillä hän itse rukoili opetuslasten kanssa ja kansanjoukon läsnäollessa. Sen sijaan hän opetti ettei yksityistä rukousta tule esittää julkisesti. Yksityisessä hartaushetkessä lausutut sanat on tarkoitettu ainoastaan rukouksia kuulevalle Jumalalle. Yhdenkään uteliaan korvan ei tule kuulla sellaisen pyynnön sisältöä.” Vs. 91, 92.

6.8. Tiistai, ilta

Luuk. 11:1

”»Vaun sinä, kun rukoilet, mene kammioosi.» Sinulla tulee olla paikka yksityistä rukoushetkeä varten. Jeesuksella oli erityisiä paikkoja, joissa hän lähestyi Jumalaa, ja sellaisia meilläkin tulisi olla. Meidän on usein tarpeellista vetäytyä yksinäiseen paikkaan, oli se kuinka vaatimaton tahansa, jossa voimme viettää aikaa kahden kesken Jumalan kanssa. »Rukoile Isääsi, joka on salassa.» Jeesuksen nimessä voimme lähestyä Jumalaa yhtä luottavasti kuin lapset. Ketään ihmistä ei tarvita välittäjäksi. Jeesuksen kautta voimme avata sydämemme Jumalalle aivan kuin henkilölle, joka tuntee meidät ja rakastaa meitä. Yksityisessä rukouspaikassamme, jossa ainoastaan Jumala näkee ja kuulee meidät, voimme tuoda rajattoman säälivän Isän eteen salaisimmat halumme ja kaipauksemme. Sielussamme vallitsee rauha ja hiljaisuus, ja voimme kuulla äänen, joka ei koskaan jätä vastaamatta apua tarvitsevan ihmisen huutoon, puhuvan sydämelleme.” Vs. 92.

7.8. Keskiviikko, aamu

Jaak. 5: 11

”Hän odottaa väsymättömällä rakkaudella kuullakseen eksyneen ihmisen tunnustavan syntinsä ja voidakseen hyväksyä hänen katumuksensa. Hän odottaa meidän osoittavan edes vähäistä kiitollisuutta aivan niin kuin äiti odottaa näkevänsä rakkaan lapsensa hymyn kun tämä tunnistaa hänet. Hän haluaa meidän ymmärtävän kuinka vilpittömästi ja hellästi hänen sydämensä kaipaa meitä. Hän pyytää meitä turvautumaan vastoinkäymisissä hänen myötätuntoonsa, surussa hänen rakkauteensa, haavoitettuna hänen lääkintätaitoonsa, heikkoudessa hänen voimaansa, tyhjyydessä hänen täyteyteensä. Hänen luokseen tulleet eivät ole koskaan pettyneet. »Jotka häneen uskovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu» (Ps. 34: 6).” Vs. 93.

7.8. Keskiviikko, ilta

Hebr. 12:1

”Ne jotka etsivät Jumalaa salassa, kertovat Herralle tarpeensa ja pyytävät apua, eivät rukoile

turhaan. »Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.» Kun otamme Kristuksen päivittäiseksi seuralaiseksi, huomaamme että näkymättömän maailman voimat ympäröivät meitä. Katsoessamme Jeesukseen muutimme hänen kuvansa kaltaisiksi. Katsomalla häntä me muutimme. Luonne pehmenee, puhdistuu ja jalostuu taivaan valtakuntaa varten. Varma seuraus yhteydestämme Herraan ja seurustelusta hänen kanssaan on hurskauden, puhtauden ja innon lisääntyminen. Rukouksemme ilmaisevat kasvavaa älykkyyttä. Osallistumme jumalallisesta kasvatuksesta, ja se ilmenee elämässämme utteruutena ja innostuksena. Vs. 93.

8.8. Torstai, aamu

Gal. 2:20

”Sielulla, joka etsii Jumalalta apua, tukea ja voimaa päivittäisessä vilpittömässä rukouksessa, on jalot tavoitteet, selkeä käsitys totuudesta ja velvollisuudesta, ylevät päämäärät sekä jatkuva vanhurskauden nälkä ja jano. Jos pidämme yllä yhteyttä Jumalaan, hän auttaa meitä levittämään sydämessämme vallitsevaa valoa, rauhaa ja tyyneyttä niille, joiden kanssa olemme tekemisissä. Vastaanottamalla rukouksessa voimaa Jumalalta sekä pyrkimällä kestävästi kehittämään mieltämme huomaavaiseksi ja huolehtivaksi me kykenemme suorittamaan päivittäiset velvollisuudet sekä säilyttämään rauhan sydämessämme kaikissa oloissa. Jos lähestymme Jumalaa, hän antaa meille sanat suuhun puhuttaviksi hänen puolestaan ja vieläpä hänen ylistykseen. Hän opettaa meille enkelien laulun sävelen, niin että voimme laulaa ylistystä taivaalliselle Isällemme. Jokaisessa elämämme teossa paljastuu sydämessä asuvan Vapahtajan valo ja rakkaus. Ulkonaiset vastoinkäymiset eivät voi koskettaa elämää, jota eletään uskossa Jumalan Poikaan.” Vs. 94.

8.8. Torstai, ilta

Matt. 6:7

”Pakanat uskoivat, että he rukouksillaan ansaitsivat syntien sovituksen. Mitä pitempi rukous, sitä suurempi sovittava voima, he arvelivat. Jos he kykenisivät tulemaan pyhiksi omilla yrityksillään, heissä itsessään olisi jotakin mistä he voisivat iloita, jotakin mistä he voisivat kerskua. Tämä käsitys rukouksesta on seurausta itsesovituksen periaatteesta, johon kaikki väärät uskonnot perustuvat. Fariseukset olivat omaksuneet tämän pakanallisen käsityksen rukouksesta, eikä se ole vielä kukaan hävinnyt, vieläpä monet kristityiksi tunnustautuvat omaavat sen. Samojen tuttujen fraasien toistaminen on luonteeltaan samaa kuin pakanoiden »tyhjiä hokemina», jos sydän ei tunne tarvitsevansa Jumalaa.” Vs. 95.

9.8. Perjantai, aamu

Sananl. 28:14

”Rukous ei sovita syntiä. Se ei itsessään ole mikään hyve tai ansio. Kaikki tuntemamme korulauseet eivät vastaa yhtä hurskasta pyyntöä. Hienostuneimmatkin rukoukset ovat tyhjiä sanoja, jos ne eivät ilmaise sydämen todellisia ajatuksia. Mutta vilpittömästä sydäimestä tuleva rukous, joka ilmaisee sielun yksinkertaiset tarpeet aivan kuin pyytäisimme maalliselta ystävältä palvelusta varmoina siitä että hän sen tekee - tämä on uskon rukous. Jumala ei halua muodollista kunnioitustamme. Armollinen Isä kuulee ainoastaan sanattoman huudon, joka lähtee synnin murtamasta, nöyrästä ja täydellisen avuttomuutensa tuntevasta sydäimestä.” Vs. 95.

9.8. Perjantai, ilta

Matt. 6:16

”Paasto, johon Jumalan sana kehottaa, on enemmän kuin pelkkä muodollisuus. Se ei ole

ainoastaan kieltäytymistä ruoasta, pukeutumista säkkikankaaseen ja tuhkan sirottamista pään päälle. Jos paastoat todellisessa synninsurussa, et tee sitä herättääksesi huomiota. Jumalan määräämän paaston tarkoituksena ei ole vaivata ruumista sielun synnin tähden vaan auttaa meitä näkemään synnin surullinen luonne ja nöyryyttää sydän Jumalan edessä niin, että voimme ottaa vastaan hänen anteeksiantavan armonsa. Hänen käskynsä Israelille kuului: »Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, tykö» (Jooel 2: 13). Emme hyödy mitään katumusharjoituksista tai imartelemalla itseämme sillä, että voimme omilla teoillamme ansaita tai ostaa osuuden pyhien perinnöstä. Kun Jeesukselta kysyttiin: »Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme», hän vastasi: »Se on Jumalan teko, että te usotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt» (Joh. 6: 28, 29). Katumus on kääntymistä omasta minästä Kristuksen puoleen. Kun otamme Kristuksen vastaan niin että hän voi uskon kautta elää meissä, hyvät teot ovat seurauksena.» Vs. 95, 96.

10.8. Sapatti, aamu

Matt. 6: 17, 18

”Kaikki mikä tehdään Jumalan kunniaksi tulee tehdä iloisesti, ei murheellisesti eikä synkästi. Jeesuksen uskonossa ei ole mitään synkkää. Jos kristityt antavat murheellisella asenteellaan sellaisen kuvan, että he ovat pettyneet Herraansa, he esittävät hänen luonteensa väärässä valossa ja antavat asean hänen vihollistensa käteen. He voivat väittää, että Jumala on heidän Isänsä, mutta maailma tulkitsee heidän synkkyytensä osoitukseksi siitä, että he ovat orpoja. Kristus haluaa meidän esittävän hänen palvelemisensa miellyttävänä, niin kuin se todellisuudessa onkin. Kieltämykset ja salaiset sydänsurut tulee paljastaa lempeälle Vapahtajalle. Laske taakk-si ristin juurelle ja jatka matkaasi iloiten hänen rakkaudesta, joka ensin rakasti sinua. Muut eivät ehkä saa koskaan tietää mitä sielun ja Jumalan välillä salassa tapahtuu, mutta sydämessä vaikuttavan Hengen työn tulokset tulevat kaikille ilmeisiksi, sillä hän »joka salassa näkee, maksaa sinulle».” Vs. 96.

10.8. Sapatti, ilta

Matt. 6:19

”Maan päälle kootut aarteet eivät säily. Varkaat murtautuvat varastamaan, koi ja ruoste turmelevat, tuli ja myrsky tuhoavat omaisuutesi. Ja »missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi». Maan päälle kootut aarteet valtaavat mielen taivaallisten asioiden kustannuksella. Rakkaus rahaan oli hallitseva intohimo juutalaisten aikana. Maailmallisuus oli anastanut Jumalan ja uskonnon paikan sielussa. Niin on nykyäänkin. Ahneus ja rahanhimo kiehtovat ja lumoavat, ja tuloksena on ihmisten jalouden turmeltuminen ja inhimillisyyden vääristyminen sekä joutuminen perikatoon. Saatanan palveleminen on täynnä huolta, murhetta ja kovaa raadantaa, eivätkä ihmisten vaivoin maan päälle kokoamat aarteet säily kuin hetken.» Vs. 97.

11.8. Sunnuntai, aamu

Sak. 9: 16

”Jeesus sanoi: »Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaaja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi.» Meitä neuvotaan kokoamaan *itsellemme* aarteita taivaaseen. On oman etusi mukaista varmistua taivaallisista rikkauksista. Kaikesta omaisuudesta vain nämä ovat todella omiasi. Taivaaseen koottu aarre on katoamaton. Tuli tai tulva eivät kykene sitä tuhoamaan, varas ei kykene sitä varastamaan, koi tai ruoste eivät voi sitä turmella, sillä

se on Jumalan huostassa. Tämä aarre, jota Kristus pitää mittaamattoman arvokkaana, on »hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään» (Ef. 1: 18). Kristuksen opetuslapsia kutsutaan hänen jalokivikseen, hänen kallisarvoiseksi ja valituksi aarteekseen.» Vs. 97, 98.

11.8. Sunnuntai, ilta

Fil. 4:1

»Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta» (Jes. 13: 12). Kristus pitää puhdasta ja täydellistä kansaansa kaiken kärsimyksensä, nöyrytyksensä ja rakkautensa palkintona, oman kirkkautensa täydennyksenä - Kristus, keskipiste, josta kaikki kirkkaus säteilee. Saamme olla mukana hänen kanssaan suuressa lunastustyössä ja osallistua hänen kanssaan niistä rikkauksista, jotka hän ansaitsi kuolemallaan ja kärsimyksillään. Apostoli Paavali kirjoitti Tessalonikan kristityille: »Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan? Sillä te olette meidän kunniamme ja ilomme» (1 Tess. 2: 19, 20). Tämä on se aarre, jonka puolesta Kristus kehottaa meitä työskentelmään.» Vs. 98.

12.8. Maanantai, aamu

Kol. 3: 1

»Luonne muodostaa elämän suuren sadon. Ja jokainen sana tai teko, joka Kristuksen armosta sytyttää yhdessäkin sielussa kaipauksen taivaaseen, jokainen ponnistus Kristuksen kaltaisen luonteen muodostamiseksi on aarteen kokoamista taivaaseen. Missä aarre on, siellä on myös sydän. Jokainen ponnistus muiden hyödyttämiseksi hyödyttää meitä itseämme. Se joka antaa rahaa tai aikaa evankeliumin levittämiseen, suuntaa mielenkiintonsa ja rukouksensa työhön sekä ihmisiin, joiden puolesta sitä tehdään. Hänen myötätuntonsa suuntautuu muihin, ja hän jättäytyy entistä täydellisemmin Jumalalle voidakseen auttaa heitä parhaalla mahdollisella tavalla. Ja viimeisenä päivänä, kun maan rikkaudet häviävät, aarteita taivaaseen koonnut ihminen tulee näkemään mitä hänen elämänsä on saanut aikaan.» Vs. 99.

12.8. Maanantai, ilta

Ilm. 7:15-17

»Silloin, jos olemme noudattaneet Kristuksen sanoja, tulemme suuren, valkoisen valtaistuimen ympärille kokoontuessamme näkemään ihmisiä, jotka ovat pelastuneet meidän työmme ansiosta, tulemme tietämään että henkilö, jonka olemme tuoneet Kristuksen luo, on pelastanut muita, ja nämä taas muita - työmme tuloksena suuri joukko on saapunut rauhan satamaan laskeakseen kruununsa Jeesuksen jalkojen juureen ja ylistääkseen häntä lakkaamatta halki ikuisuuden. Mikä ilo tuleeekaan täyttämään Kristuksen puolesta työskennelleen ihmisen sydämen hänen katsellessaan lunastettuja, jotka osallistuvat Lunastajan kirkkaudesta! Kuinka rakas tuleeekaan taivas olemaan niille, jotka ovat olleet uskollisia sieluja pelastavassa työssä!» Vs. 99.

13.8. Tiistai, aamu

Fil. 3:8

»Vapahtajan sanat viittaavat vilpittömiin tarkoitukseen ja kokosydämiseen Jumalalle jättäytymiseen. Tähtää vilpittömästi ja horjumatta totuuden löytämiseen ja sen noudattamiseen hinnalla millä hyvänsä, niin tulet saamaan jumalallista valoa. Todellinen hurskaus alkaa, kun synnin kanssa ei enää tehdä mitään sovitteluratkaisuja. Silloin sydän puhuu samaa kieltä kuin apostoli Paavali: — mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voitto

palkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa» (Fil. 3: 13, 14).” Vs. 100.

13.8. Tiistai, ilta

1. Tess. 5:23

”Mutta kun itserakkaus sokaisee silmät, mielen täyttää pimeys. »Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä.» Juuri tämä hirvittävä pimeys peitti juutalaiset itsepäisellä epäuskolla, niin etteivät he kyenneet arvostamaan hänen luonnettaan ja tehtävänsä, jonka tarkoituksena oli pelastaa heidät heidän synneistään. Kiusaukseen myöntymisen alkaa siitä, että annamme mielen horjua, olemme epävakaita luottamuksessamme Jumalaan. Jos emme valitse antaa itseämme kokonaan Jumalalle, olemme pimeydessä. Jos asetamme ehtoja, jätämme auki oven, josta saatana voi tulla sisään johtaakseen meidät harhaan kiusauksillaan. Hän tietää, että jos hän kykenee hämärtämään näkömme niin, ettemme uskon silmällä näe Jumalaa, syntiä vastaan ei ole mitään sulkua. Hallitseva synnillinen halu osoittaa sielun olevan itsepetoksen vallassa. Aina kun tuota halua tyydytetään, sielu vieraantuu kauemmaksi Jumalasta.” Vs. 100.

14.8. Keskiviikko, aamu

1. Joh. 1:5

”Kulkiessamme saatanan valitsemaa tietä pahan varjot ympäröivät meidät, ja jokainen askel johtaa syvemmälle pimeyteen sekä lisää sydämen sokeutta. Sama laki pätee niin hengellisessä kuin luonnollisessakin maailmassa. Se joka pysyy pimeydessä, menettää lopulta näkönsä. Keskiyötä synkempi pimeys ympäröi hänet, kirkkainkaan keskipäivä ei voi tuoda hänelle valoa. Hän »vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä» (1 Joh. 2: 11). Hellimällä jatkuvasti pahaa sekä olemalla tietoisesti välittämättä jumalallisen rakkauden kutsuista syntinen menettää kykynsä rakastaa hyvää ja kaivata Jumalaa, eikä hän enää kykene ottamaan vastaan valoa taivaasta. Armon kutsu on yhä täynnä rakkautta, valo loistaa yhtä kirkkaasti kuin silloin, kun se ensi kerran valaisi hänen sielunsa; mutta ääni kaikuu kuuroille korville, valo loistaa sokeille silmille.” Vs. 101.

14.8. Keskiviikko, ilta

Ef. 4:30

Jumala ei hylkää ketään omaan eksymykseensä niin kauan kuin on vähänkin toivoa hänen pelastumisestaan. »Ihminen kääntyy pois Jumalasta, ei Jumala ihmisestä.» Taivaallinen Isämme seuraa meitä kutsuen, varoittaen ja myötätuntoaan vakuuttaen, kunnes uudet mahdollisuudet ja etuoikeudet ovat täysin turhia. Vastuu lepää syntisen harteilla. Vastustamalla Jumalan Henkeä tänään hän luo pohjan uudelle vastarinnalle valon tullessa suuremmalla voimalla. Täten hän siirtyy yhdestä vastarinnan vaiheesta toiseen kunnes valo ei lopulta vaikuta häneen lainkaan eikä hän vastaa lainkaan Jumalan kutsuun. Silloin on sekin »valo, joka sinussa on», muuttunut pimeydeksi. Tuntemamme totuus on niin vääristynyt, että sekin lisää sielun pimeyttä.” Vs. 101.

15.8. Torstai, aamu

Matt. 6:24

”Kristus ei sano ettei ihminen tahdo tai ettei hänen tule palvella kahta herraa, vaan ettei hän voi tehdä niin. Jumalan ja mammonan tarkoituksiperillä ei ole mitään yhteistä. Juuri siinä missä kristityn omatunto varoittaa häntä pidättymään, kieltämään itsensä ja pysähtymään, siinä maailmanlapsi astuu rajan yli tyydyttäkseen itsekkäitä taipumuksiaan. Toisella puolella

rajaa on itsensä kieltävä Kristuksen seuraaja, toisella nautinnonhaluinen maailmanlapsi, joka seuraa orjallisesti muotia, käyttäytyy kevytmielisesti ja hemmottelee itseään kielletyillä nautinnoilla. Rajan tuolle puolelle kristitty ei voi mennä. Kukaan ei voi pysyä puolueettomana. Ei ole olemassa väliryhmää, joka ei rakasta Jumalaa eikä myöskään palvele vanhurskauden vihollista. Vs. 102.

15.8. Torstai, ilta

Ef. 6:12

”Kristuksen tulee elää inhimillisissä välikappaleissaan sekä työskennellä heidän kykyjensä välityksellä. Heidän tahtonsa tulee alistua hänen tahtoonsa. Heidän tulee toimia hänen Henkensä johdossa. Silloin eivät enää elä he vaan Kristus elää heissä. Jos et jätä itseäsi kokonaan Jumalalle, olet toisen voiman hallinnassa, kuuntelet toista ääntä, joka tekee aivan päinvastaisia ehdotuksia. Puolisydäminen palvelus siirtää inhimillisen välikappaleen vihollisen puolelle, hänestä tulee pimeyden joukkojen menestyksekkäs liittolainen. Kun Kristuksen sotilaksi tunnustautuvat liittyvät saatanan joukkoon ja auttavat häntä, he osoittavat olevansa Kristuksen vihollisia. He pettävät pyhän luottamuksen. He muodostavat renkaan saatanan ja uskollisten sotilaiden välille, heidän kauttaan vihollinen toimii jatkuvasti houkuttellakseen puolelleen Kristuksen sotilaiden sydämen.” Vs. 103.

16.8. Perjantai, aamu

1. Joh. 2:15, 16

”Paheen vahvin turva maailmassa ei ole turmeltuneen syntisen tai rappiolla olevan hylkiön väärässä elämässä, vaan elämässä joka vaikuttaa hyveelliseltä, kunnialliselta ja jalolta, mutta jossa samalla hellitään yhtä syntiä, tyydytetään yhtä pahetta. Sielu, joka salassa taistelee suurta kiusausta vastaan vavisten perikadon partaalla, kokee tällaisen esimerkin mitä voimakkaimpana houkuttimena syntiin. Jos sinulla on ylevät käsitykset elämästä, totuudesta ja kunniaista ja silti tietoisesti rikot Jumalan pyhän lain yhtä käskyä, olet turmellut Jumalan hyvät lahjat ja toimit synnin välikappaleena. Älykkyys, luontaiset kyvyt, myötätunto, vie-läpä jalot ja ystävälliset teot voivat muodostua houkuttimiksi, joita saatana käyttää vietelläkseen muita sieluja ajalliseen ja ikuiseen perikatoon.” Vs. 103.

16.8. Perjantai, ilta

Matt. 6:25

”Hän joka on antanut sinulle elämän, tietää sinun tarvitsevan ruokaa sen ylläpitämiseen. Hän joka loi ruumiin, ei ole välinpitämätön vaatteiden tarpeestasi. Eikö hän, joka on antanut suuremman lahjan, myös anna sitä mitä tarvitaan, jotta tuo lahja olisi täydellinen? Jeesus suuntasi kuulijoiden huomion lintuihin, jotka visersivät ylistyslaulujaan eivätkä murehtineet toimeentulostaan. Ne eivät »kylvä eivätkä leikkaa», ja kuitenkin taivaallinen Isä huolehtii niiden tarpeista. Ja hän kysyy: »Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?» Vuoren rinteet ja niityt olivat täynnä kasteenraikkaita kukkia, ja Jeesus osoitti niitä sanoen: »Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat.» Taitava henkilö kykenee jäljentämään kukkien ja kasvien viehättävän muodon sekä hiennot värisävyt, mutta kuka pystyy antamaan elämän yhdellekään kukalle tai ruohonkorrelle?» Vs. 103, 104

17.8. Sapatti, aamu

Nehem. 9:6

”Jokainen tien varressa oleva kukka on olemassa saman voiman vaikutuksesta, joka on luonut taivaalla olevat tähdet. Jumalan suuresta sydäimestä lähtevä elämä sykkii koko luomakunnassa. Hänen kätensä pukee niityn kukat loistolla, johon maalliset kuninkaat eivät

koskaan ole yltäneet. »Jos siis Jumala näin vaattetta kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoo enemmän teitä, te vähäuskoiset?» Hän, joka teki kukat ja antoi varpuselle laulun lahjan, sanoo: »Katselkaa kedon kukkia», »katsokaa taivaan lintuja». Luonnossa esiintyvä kauneus voi opettaa sinua tuntemaan Jumalan viisautta paremmin kuin oppineet sitä ymmärtävät. Liljan terälehdille Jumala on kirjoittanut sinulle sanoman kielellä, jota sydämesi oppii lukemaan vain jos se unohtaa epäluottamuksen, itsekkyyden ja kalvavan murheen. Miksi hän olisi antanut sinulle laulavat linnut ja kauniit kukat, jos hänen Isän sydämensä ei olisi täynnä rakkautta sinua kohtaan ja halua ilahduttaa ja virkistää sinua elämäsi tiellä?» Vs. 194.

17.8. Sapatti, ilta

Fil. 3:9

»Et tarvitse kukkia ja lintuja tullaksesi toimeen, mutta Jumala ei tyytynyt ainoastaan turvaamaan toimeentuloasi. Hän on täyttänyt maan, ilman ja taivaan kauneudella kertoakseen sinulle, että hän rakastaa sinua. Koko luomakunnan kauneus on vain heijastusta hänen kunniansa kirkkaudesta. Jos hän on näin tuhlailevasti käyttänyt rajattomia taitojaan luomakunnan hyväksi, sinun onneksesi ja iloksesi, voitko epäillä ettei hän anna kaikkia muitakin tarvitsemiasi siunauksia? »Katselkaa kedon kukkia.» Jokainen kukka, joka avaa terälehtensä auringon valossa, tottelee samoja suuria lakeja, jotka ohjaavat tähtiä. Kuinka yksinkertaista, kaunista ja suloista sen elämä onkaan! Kukkien välityksellä Jumala haluaa kiinnittää huomiomme Kristuksen kaltaisen luonteen kauneuteen. Hän, joka on antanut kukille sellaisen kauneuden, haluaa hartaasti, että sielu puetaan Kristuksen luonteen kauneuteen.» Vs. 205.

18.8. Sunnuntai, aamu

Gal. 5:22, 23

»Katsokaa, sanoo Jeesus, kuinka kukat kasvavat, kuinka kasvit tulevat esiin kylmästä, mustasta maasta tai joenrannan mudasta ja puhkeavat tuoksuvaan kauneuteen. Kuka voisikaan uneksia ruskean ja rosopintaisen kukkasipulin sisällä piilevästä kauneudesta? Mutta kun sen sisälle kätkeyty Jumalan elämä puhkeaa esiin hänen sateessa ja auringonpaisteessa esittämästään kutsusta, ihmiset hämmästelevät näkemäänsä kauneutta. Samalla tavalla Jumalan elämä puhkeaa esiin jokaisessa ihmisessä, joka alistuu hänen armonsa vaikutukseen, joka sateen ja auringonpaisteen tavoin annetaan ilmaiseksi kaikkien siunaukseksi. Jumalan sana luo kukat, ja sama sana tuottaa sinussa hänen Henkensä hedelmiä.» Vs. 205, 206.

18.8. Sunnuntai, ilta

Ef. 3:19

»Jumalan laki on rakkauden laki. Hän on ympäröinyt sinut kauneudella opettaakseen sinulle, ettei sinua ole asetettu maailmaan ainoastaan tavoittelemaan omaa etuasi, kaivamaan ja rakentamaan, ahertamaan ja kehräämään, vaan tekemään elämä valoisaksi, iloiseksi ja kauniiksi Kristuksen rakkauden avulla - kukkien tavoin ilahduttamaan muiden elämää rakkauden kautta. Isät ja äidit, antakaa lapsenne oppia kukista. Ottakaa heidät mukaan puutarhaan, niitylle ja vehmaiden puiden alle, opettakaa heidät lukemaan luonnosta Jumalan rakkauden sanomaa. Opettakaa heidät yhdistämään hänet lintuihin, kukkiin ja puihin. Auttakaa lapsia ymmärtämään, että jokainen miellyttävä ja kaunis asia kertoo Jumalan rakkaudesta heitä kohtaan. Antakaa uskontonne myönteisyyden voittaa heidät puolelleen.

Vallitkoon huulillanne lempeyden laki.” Vs. 106.

19.8. Maanantai, aamu

Kol. 2:2

”Opettakaa lapsillenne, että Jumalan suuren rakkauden tähden heidän luontonsa voidaan muuttaa ja saattaa sopusointuun hänen luontonsa kanssa. Opettakaa heille, että hän haluaa heidän elämässään ilmenevän kukkien kauneutta ja viehättävyyttä. Kun he poimivat tuoksuvia kukkia, opettakaa heille että hän, joka loi kukat, on kauniimpi kuin ne. Näin heidän sydämensä kiintyy häneen. Hän, joka on »pelkkää suloisuutta», tulee heille päivittäiseksi toveriksi ja tutuksi ystäväksi, ja heidän elämänsä muuttuu hänen puhtaana kuvansa kaltaiseksi.” Vs. 106, 107.

19.8. Maanantai, ilta

Matt. 6:33

”Kristuksen sanoja kuuntelevat ihmiset odottivat yhä innokkaasti maallista valtakuntaa koskevaa ilmoitusta. Jeesuksen avatessa heille taivaan aarteet monen mielessä oli kuitenkin päällimmäisenä se, kuinka yhteys häneen voisi hyödyttää heitä maallisissa asioissa. Jeesus osoitti, että asettaessaan maalliset seikat etusijalle he olivat samanlaisia kuin ympärillä asuvat pakanakansat. He elivät aivan kuin ei olisi Jumalaa, joka huolehtii hellästi luomistaan olennoista. »Näitä kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat», Jeesus sanoi. »Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan» (Luuk. 12: 30; Matt. 6: 32, 33).” Vs. 107.

20.8. Tiistai, aamu

Luuk. 17:10

”Minä olen tullut avaamaan teille oven rakkauden, vanhurskauden ja rauhan valtakuntaan. Avatkaa sydämenne ottamaan vastaan tämä valtakunta ja tehkää sen palvelemisesta korkein päämääränne. Vaikka se on hengellinen valtakunta, älkää pelätkö, että tämän elämän tarpeet jäävät tyydyttämättä. Jos antaudutte palvelemaan Jumalaa, hän jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä, tulee huolehtimaan tarpeistanne. Jeesus ei vapauta meitä välttämättömästä vaivannäöstä, mutta hän opettaa, että meidän on asetettava hänet ensimmäiseksi ja viimeiseksi ja parhaaksi joka asiassa. Emme saa ryhtyä mihinkään liikeyritykseen tai hankkeeseen, joka estäisi hänen vanhurskautensa toteutumista luonteessamme ja elämässämme. Sama koskee huvituksia. Mitä tahansa teemme, tehkäämme se sydämeistämme, niin kuin Herralle.” Vs. 107.

20.8. Tiistai, ilta

Ps. 119:154

”Eläessään maan päällä Jeesus osoitti arvostavansa elämää, sen jokaista yksityiskohtaa pitämällä ihmisten edessä yllä Jumalan kunniaa ja alistamalla kaiken Isänsä tahtoon. Jos seuraamme hänen esimerkkiään, hän vakuuttaa meidän saavan kaiken mitä tässä elämässä tarvitsemme. Köyhyyttä tai rikkautta, sairautta tai terveyttä, yksinkertaisuutta tai viisautta kaikesta pidetään huolta hänen armonsa lupauksen mukaan. Jumalan ikuinen käsivarsi ympäröi sielun, joka etsii häneltä apua, oli tuo sielu miten heikko tahansa. Vuorten aarteet katoavat, mutta sielu, joka elää Jumalalle, pysyy hänessä. »Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti» (1 Joh. 2: 17).

21.8. Keskiviikko, aamu

Matt. 25:34

”Jumalan kaupunki avaa kultaiset porttinsa sille, joka maan päällä on oppinut luottamaan

Jumalan johtoon ja etsinyt häneltä viisautta, lohtua ja toivoa vastoinkäymisten ja koettelemusten keskellä. Enkelien laulut toivottavat hänet tervetulleeksi, ja elämän puu kantaa hedelmää häntä varten. »Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjutkoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi» (Jes. 54: 10).” Vs. 108.

21.8. Keskiviikko, ilta

Matt. 6:34

”Jos olet antanut itsesi Jumalalle tehdäksesi hänen työtään, sinun ei tarvitse murehtia huomisesta. Hän, jonka palvelija olet, tuntee lopun alusta. Huomisen tapahtumat, joita sinä et kykene näkemään, ovat avoimet Kaikkivoivan silmille. Kun otamme itsellemme päättäntävällän meitä koskevissa asioissa ja turvaamme omaan viisauteemme menestystä saavuttaaksemme, otamme taakan, jota Jumala ei ole meille antanut ja yritämme kantaa sitä ilman hänen apuaan. Otamme itsellemme vastuun, joka kuuluu Jumalalle, ja itse asiassa asetamme itsemme hänen paikalleen. Tuntemme itsemme ehkä ahdistuneiksi ja pelkäämme vaaraa ja vahinkoa, sillä on varmaa että joudumme niitä kokemaan. Mutta kun todella uskomme Jumalan rakastavan meitä ja haluavan meidän parastamme, lakkaamme murehtimasta tulevaisuutta.” Vs. 109.

22.8. Torstai, amu

Jer. 29: 11

”Luotamme Jumalaan kuten lapsi luottaa rakastavaan vanhempaan. Silloin huolemme ja vaivamme häviävät, sillä tahtomme liittyy Jumalan tahtoon. Kristus ei ole luvannut auttaa meitä kantamaan huomisen taakkoja jo tänään. Hän on sanonut: »Minun armossani on sinulle kyllin» (2 Kor. 12: 9), mutta samoin kuin mannaa annettiin erämaassa, samoin annetaan hänen armoaan päivittäin kunkin päivän tarpeeseen. Kuten israelilaiset pyhiinvaellusmatkallaan mekin voimme löytää joka aamu taivaan leipää päivän tarvetta varten. Vain yksi päivä kerrallaan kuuluu meille, ja sen aikana meidän tulee elää Jumalalle. Juuri tänä päivänä meidän on juhlallisesti annettava kaikki aikeemme ja suunnitelmamme Kristuksen käteen ja jätettävä kaikki murheemme hänelle, sillä hän huolehtii meistä.” Vs. 109.

22.8. Torstai, ilta

Jes. 30: 15

”Jos etsit Herraa ja tulet kääntymykseen joka päivä, jos valitset hengellisen vapauden ja ilon Jumalassa, jos sydämesi myöntyy hänen armolliseen kutsuunsa ja otat hänen ikeensä - kuuliaisuuden ja palvelun ikeen - valituksesi lakkaavat, vapaudut vaikeuksistasi ja kaikki sinua vaivaavat ongelmat ratkeavat.” Vs. 110.

23.8. Perjantai, aamu

Matt. 6:9

”Vapahtajamme opetti Herran rukouksen kahdesti, ensin kansalle vuorisaaressa ja joitakin kuukausia myöhemmin uudestaan, nyt vain opetuslapsille. Opetuslapset olivat olleet vähän aikaa erossa Herrastaan, ja palatessaan he löysivät hänet syventyneenä hartaaseen rukoukseen. Hän ei näyttänyt huomaavan heidän läsnäoloaan vaan jatkoi ääneen rukoilemista. Vapahtajan kasvot säteilivät taivaallista kirkkautta. Näytti siltä kuin hän olisi ollut näkymättömän Jumalan edessä, ja hänen sanoissaan oli elävä voima aivan kuin hän olisi keskustellut Jumalan kanssa. Opetuslapset kuuntelivat syvästi liikuttuneina. He olivat panneet merkille kuinka usein hän vietti pitkiä aikoja yksinäisyydessä rukoillen Isäänsä.” Vs.

111.

23.8. Perjantai, ilta

Mark. 1:35

”Hänen päivänsä kuuluivat ympärillä tungeksivien ihmisten auttamiseen ja rabbiinien petollisten viisastelujen paljastamiseen, ja tämä jatkuva työ uuvutti hänet usein niin täysin, että hänen äitinsä ja veljensä, vieläpä hänen opetuslapsensa pelkäsivät hänen menettävän henkensä. Mutta kun hän palasi päivän raadantaa seuraavasta rukoushetkestä, he huomasivat, että hänen kasvoillaan vallitsi rauha ja että koko hänen olemuksensa vaikutti virkistyneeltä. Aamu aamulta hän jakoi ihmisille taivaan valoa vietettyään ensin aikaa Jumalan yhteydessä. Opetuslapset olivat oppineet yhdistämään hänen rukoushetkensä hänen sanojensa ja tekojensa voimaan. Kun he nyt kuuntelivat hänen harrasta rukoustaan, heidän sydämensä täytti kunnioitus ja nöyryys. Kun hän lakkasi rukoilemasta, heidän tuntemansa syvä tarve sai heidät huudahtamaan: »Herra, opeta meitä rukoilemaan» (Luuk. 11: 1).” Vs. 111, 112.

24.8. Sapatti, aamu

Matt. 6:6

”Jeesus ei opeta heille uutta rukouskaavaa. Hän toistaa sen, minkä hän on opettanut heille aikaisemmin, aivan kuin hän haluaisi sanoa: Teidän tulee ymmärtää se rukous, jonka olen jo antanut teille. Ette ole vielä käsittäneet sen syvällistä merkitystä. Vapahtaja ei kuitenkaan rajoita meitä käyttämään pelkästään näitä sanoja. Ihmisenä hän esittää oman ihannerukouksensa, jonka sanat ovat niin yksinkertaiset, että pieni lapsikin voi ne oppia. Samalla ne ovat kuitenkin niin syvälliset, etteivät suurimmatkaan ajattelijat kykene milloinkaan täysin tajuamaan niiden merkitystä. Meidät opetetaan lähestymään Jumalaa kiittäen, ilmoittamaan hänelle tarpeemme, tunnustamaan syntimme ja omistamaan itsellemme hänen lupaamansa armon.” Vs. 112

24.8. Sapatti, ilta

Luuk. 11:2

”Jeesus opettaa meitä kutsumaan *hänen* Isäänsä omaksi Isäksemme. Hän ei häpeä kutsua meitä veljikseen (Hebr. 2: 11). Vapahtajan sydän on innokas ja halukas toivottamaan meidät tervetulleiksi Jumalan perheen jäseniksi. Jo ensimmäiset sanat hänen opettamassaan rukouksessa vakuuttavat meidät jumalallisesta sukulaisuudestamme, ja näitä sanoja meidän tulee käyttää lähestyessämme Jumalaa: »Isä meidän.» Tässä julistetaan tuo ihmeellinen, rohkaiseva ja lohdullinen totuus: Jumala rakastaa meitä niin kuin hän rakastaa Poikaansa. Jeesus sanoi saman asian rukoillessaan viimeisen kerran opetuslastensa puolesta: Sinä olet »rakastanut heitä, niin kuin sinä olet minua rakastanut» (Joh. 17: 23).” Vs. 112, 113.

25.8. Sunnuntai, aamu

Gal. 3:26

”Maailman, jota saatana väittää omakseen ja jota hän on hallinnut tyrannimaisen julmasti, on Jumalan Poika yhdellä valtavalla teolla ympäröinyt rakkaudellaan ja liittänyt jälleen Jehovan valtaistuimeen. Kerubit ja serafit ja lankeamattomien maailmojen lukemattomat asukkaat lauloivat ylistyslauluja Jumalalle ja Karitsalle, kun tämä voitto oli varmistettu. He iloitsivat siitä, että langenneelle ihmissuvulle oli avattu tie pelastukseen ja että maailma tultaisiin vapauttamaan synnin kirouksesta. Kuinka paljon enemmän tulisikaan niiden iloita, jotka ovat tämän hämmästyttävän rakkauden kohteina! Kuinka voimme milloinkaan pelätä ja olla epävarmoja, kuinka voimme tuntea itsemme orvoiksi? Jeesus otti itselleen ihmisluonnon

niiden vuoksi, jotka ovat rikkoneet lakia. Hän tuli meidän kaltaiseksemme, jotta meillä olisi ikuinen rauha ja varmuus. Meillä on puoltaja taivaassa, eikä ketään joka ottaa hänet vastaan Vapahtajana, jätetä orpona kantamaan omien syntiensä taakkaa.” Vs. 113.

25.8. Sunnuntai, ilta

Room. 8:23

”»Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kansaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.» »Eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on» (1 Joh. 3: 2; Room. 8: 17). Ensimmäinen askel Jumalaa lähestyttäessä on tuntee hänen rakkautensa meitä kohtaan ja uskoa siihen (1 Joh. 4: 16), sillä juuri hänen rakkautensa vetää meitä hänen luoksensa. Jumalan rakkauden oivaltaminen saa meidät luopumaan itsekkyydestä. Kun kutsomme Jumalaa Isäksi, myönnämme, että kaikki hänen lapsensa ovat veljiämme. Olemme kaikki osa ihmiskunnan suurta kudelmaa, kaikki saman perheen jäseniä. Rukouksissamme meidän tulee muistaa yhtä hyvin lähimmäisiämme kuin itseämme.” Vs. 114.

26.8. Maanantai, aamu

Ps. 115: 3

”Jos pyydät siunausta vain itsellesi, et rukoile oikeassa hengessä. lankaikkinen Jumala, Jeesus sanoi, antaa sinulle etuoikeuden kutsua itseään Isäksi. Ymmärrä mitä kaikkea tämä merkitsee. Kukaan maallinen vanhempi ei ole koskaan vedonnut yhtä hartaasti erehtyneeseen lapseen kuin hän, joka on luonut sinut, vetoaa syntiseen. Lämpiminkään inhimillinen myötätunto ei ole koskaan kutsunut katumatonta yhtä hellästi. Jumala on kaikkialla. Hän kuulee jokaisen sanan, jokaisen rukouksen, tuntee jokaisen sielun surut ja pettymykset, näkee kuinka kohtelemme isää, äitiä, sisarta, ystävää ja lähimmäistä. Hän huolehtii tarpeistamme, hänen rakkautensa ja armonsa pitävät jatkuvasti huolta meistä.” Vsd. 114.

26.8. Maanantai, ilta

Ps. 56: 4

”Mutta jos te kutsutte Jumalaa Isäksenne, niin te myönnätte olevanne hänen lapsiaan ja alistutte hänen viisaaseen johtoonsa ja olette kuuliaisia joka asiassa, koska te tiedätte, että hänen rakkautensa on muuttumaton. Hyväksytte hänen suunnitelmansa elämäänne varten. Jumalan lapsina pidätte hänen kunniaansa, hänen luonnettaan, hänen perhettään ja hänen työtään kaikkea muuta tärkeämpänä. Tunnustatte iloisesti olevanne Isänne lapsia ja kunnioitatte suhdettanne häneen ja jokaiseen hänen perheensä jäseneseen. Riemuitsette kaikkein vaatimattomimmastakin teosta, joka edistää hänen kunniaansa tai lähimmäistenne hyvinvointia.” Vs. 115.

27.8. Tiistai, aamu

Matt. 6:9

”Herran nimen pyhittäminen merkitsee sitä, että puhuessamme Kaikkivaltiaasta käytämme kunnioitettavaa kieltä. »Pyhä ja peljättävä on hänen nimensä» (Ps. 111: 19). Meidän ei tule milloinkaan lausua kevytmielisesti Jumalasta käytettyjä nimiä. Rukouksessa me astumme Korkeimman vastaanottosaliin, ja meidän on tultava hänen eteensä pyhän kunnioituksen vallassa. Enkelit peittävät kasvonsa hänen läheisyydessään. Kerubit ja loistavat, pyhät serafit lähestyvät hänen valtaistuintaan juhlallisen kunnioittavasti. Kuinka paljon tärkeämpää

onkaan että me, rajalliset, syntiset olennot lähestymme Herraa, meidän Luojaamme, kunnioittavasti! Mutta Herran nimen pyhittäminen merkitsee vielä paljon enemmän. Voimme Kristuksen ajan juutalaisten tavoin osoittaa mitä suurinta ulkonaista kunnioitusta Jumalaa kohtaan ja samalla kuitenkin häpäistä hänen nimeään jatkuvasti.” Vs, 115, 116

27.8. Tiistai, ilta

1. Kun. 8:57

”Herra on »laupias ja armahtavainen - - pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa», hän »antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit» (2 Moos. 34: 5-7). Kristuksen seurakunnasta on kirjoitettu: » – tämä on se nimi, jolla sitä kutsutaan: 'Herra, meidän vanhurskaudemme'» (Jer. 33: 16). Tämä nimi kuuluu jokaiselle Kristuksen seuraajalle. Se on Jumalan lapsen perintö. Perhettä kutsutaan isän nimellä. Profeetta Jeremia rukoili Israelin suuren ahdistuksen ja koettelemuksen aikana:»- - me olemme otetut sinun nimiisi; älä meitä jätä» (Jer. 14: 9).” Vs. 116.

28.8. Keskiviikko, aamu

Jos. 23:14

”Tätä nimeä pyhittävät taivaan enkelit ja lankeamattomien maailmojen asukkaat. Kun rukoilet: »Pyhitetty olkoon sinun nimesi», pyydät, että se pyhitettäisiin tässä maailmassa, että se pyhitettäisiin sinussa. Jumala on tunnustanut sinut lapsekseen ihmisten ja enkelien edessä. Rukoile ettet tahraisi »sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne» (Jaak. 2: 7). Jumala lähettää sinut maailmaan omana edustajanaan. Elämäsi jokaisen teon tulee ilmentää Jumalan nimeä. Tähän pyyntöön sisältyy kehoitus ottaa vastaan hänen luonteensa. Et voi pyhittää hänen nimeään etkä edustaa häntä maailmassa, jos et elämässäsi ja luonteessasi heijasta Jumalan omaa elämää ja luonnetta. Tämän voit tehdä ainoastaan ottamalla vastaan Kristuksen armon ja vanhurskauden.” Vs. 116.

28.8. Keskiviikko, ilta

Matt. 6:10

”Jumala on meidän Isämme, joka rakastaa meitä ja huolehtii meistä, koska olemme hänen lapsiaan. Hän on myös maailmankaikkeuden suuri kuningas. Hänen valtakuntansa edut ovat meidän etujamme, ja meidän on toimittava sen rakentamiseksi. Kristuksen opetuslapset odottivat hänen kirkkautensa valtakunnan välitöntä ilmestymistä. Opettaessaan heille tämän rukouksen Jeesus kuitenkin osoitti, ettei tätä valtakuntaa perustettaisi vielä silloin. Heidän oli rukoiltava sen tulemisen puolesta, joka oli tulevaisuudessa. Mutta tämä rukous oli myös vakuutus. Vaikka he eivät näkisikään valtakunnan tuloa omana aikanaan, Jeesuksen kehoitus rukoilla sen puolesta kuitenkin todisti, että Jumalan sopivaksi katsomana aikana se varmasti tulisi.” Vs. 117.

29.8. Torstai, aamu

Sak. 14: 9

”Jumalan armon valtakuntaa pystytetään nyt, kun syntisiä ja kapinallisia sydämiä alistuu päivittäin hänen rakkautensa kaikkivaltaan. Mutta kirkkauden valtakunta pystytetään lopullisesti vasta kun Kristus tulee toisen kerran tähän maailmaan. »Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle» (Dan. 7: 27). He perivät valtakunnan, joka on ollut heille »valmistettuna maailman perustamisesta asti» (Matt. 25: 34). Ja Kristus ottaa suuren voimansa ja ryhtyy hallitsemaan. Taivaan portit avataan jälleen, ja Vapahtajamme ilmestyy kuninkaiden Kuninkaana ja herrojen Herrana pyhiensä kanssa, joiden luku on kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat.” Vs.

117.

29.8. Torstai, ilta

Matt. 24:14

»Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa» (Ilm. 21: 3). Mutta ennen tuota tulemista täytyy evankeliumi viedä koko maailmaan: »Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu» (Matt. 24: 14). Jeesuksen valtakunta ei tule ennen kuin hyvät uutiset hänen armostaan on viety koko maailmaan. Kun me siis annamme itsemme Jumalalle ja voitamme muita hänelle, joudutamme hänen valtakuntansa tuloa. Vain ne, jotka sanovat: »Tässä minä olen, lähetä minut» (Jes. 6: 8) ja antautuvat palvelemaan häntä avatakseen sokeita silmiä ja johtaakseen ihmisiä »pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö» ja saamaan »synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa» (Ap.t. 26: 18) - vain ne voivat vilpittömästi rukoilla: »Tulkoon sinun valtakuntasi.» Vs. 118.

30.8. Perjantai, aamu

Matt. 6:10

»Jumalan tahto on ilmaistu hänen pyhän lakinsa käskyissä, ja tämän lain periaatteet ovat taivaan periaatteita. Jumalan tahdon tunteminen on korkein tieto, minkä taivaan enkelit voivat saavuttaa, ja hänen tahtonsa tekeminen on korkeinta palvelua, mihin he voivat omistautua. Mutta taivaassa suoritettu palvelus ei ole lakihenkistä. Kun saatana kapinoi Jehovan lakia vastaan, ajatus lain olemassaolosta tuli enkeleille lähes yllätyksenä. Enkelit asennoituvat palvelutehtäväänsä kuin lapset, eivät kuten palvelijat. Heidän ja Luojan välillä vallitsee täydellinen yksimielisyys. Kuuliaisuus ei tunnu heistä raadannalta. Rakkaus Jumalaan tekee heidän palvelunsa pelkäksi iloksi. Samoin jokainen sielu jossa Kristus, kirkkauden toivo, asuu, yhtyy hänen sanoihinsa: »Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni» (Ps. 40: 9). Pyyntö: »Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa» on rukous siitä, että pahan valta maailmassa päättyisi, että synti tuhot-taisiin lopullisesti ja vanhurskauden valtakunta perustettaisiin. Silloin Jumalan hyvä tahto toteutuu lopullisesti niin maan päällä kuin taivaassakin saattaen »täydelliseksi kaiken teidän halunne hy-vään» (2 Tess. 1: 11). Vs. 119.

30.8. Perjantai, ilta

Matt. 6:11

»Jeesuksen opettaman rukouksen alkuosa koskee Jumalan nimeä, valtakuntaa ja tahtoa - että hänen nimeään kunnioitettaisiin, että hänen valtakuntansa perustettaisiin ja hänen tahtonsa toteutuisi. Kun täten olet asettanut Jumalan palvelemisen ensimmäiselle sijalle, voit luottavasti pyytää, että sinun omat tarpeesi tyydytettäisiin. Jos olet kieltänyt oman minän ja jättänyt itsesi Kristukselle, olet Jumalan perheen jäsen, ja kaikki Isän kodissa kuuluu sinulle. Kaikki Jumalan aarteet ovat sinua varten niin tässä maailmassa kuin tulevassakin. Enkelien palvelutoiminta, Pyhän Hengen lahja, Jumalan palvelijoiden työ - kaikki on sinua varten. Maailma ja kaikki mitä siinä on kuuluu sinulle, mikäli se edistää sinun parastasi. Vieläpä jumalattomien vihamielisyyksin tulee osoittautumaan siunaukseksi, sillä se kasvattaa sinua taivasta varten.» Vs. 119, 120.

31.8. Sapatti, aamu

1. Kor. 3: 23, 21

»Mutta sinä olet kuin lapsi, joka ei vielä ole saanut perintöä haltuunsa. Jumala ei luovuta

sinulle arvokasta omaisuuttasi, jottei saatana ovelilla juonillaan pettäisi sinua, niin kuin hän petti ensimmäisen ihmisparin Eedenissä. Kristus huolehtii siitä puolestasi pitäen sen poissa ryöstäjän ulottuvilta. Lapsen tavoin saat päivittäin mitä tarvitset. Joka päivä sinun on rukoiltava: »Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.» Älä kauhistu jos sinulla ei ole riittävästi huomiseksi. Voit luottaa Jumalan lupaukseen: »Sinä olet asuva maassa ja totisesti sinut ravitaan» (Ps. 37: 3, engl. käännös). Daavid sanoo: »Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljätynä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää» (Jae 25). Jumala, joka lähetti kaarneet elättämään Eliaa Keritin purolla, ei kulje yhdenkään uskollisen, itsensä uhraavan lapsensa ohi. Vanhurskaasti vaeltavasta on kirjoitettu: » – hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy» (Jes. 33: 16).” Vs. 120.

31.8. Sapatti, ilta

Ps. 37: 19

”»Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa» (Room. 8: 32). Hän, joka kevensi leskeksi jääneen äitinsä huolia ja murheita sekä auttoi häntä huolehtimaan perheestään Nasaretissa, tuntee myötätuntoa jokaista äitiä kohtaan, joka ponnistelee ruokkiakseen lapsensa. Hän, joka sääli kansanjoukkoja, jotka »olivat nääntyneet ja hyljätty» (Matt. 9: 36), tuntee yhä sääliä kärsiviä köyhiä kohtaan. Hänen kätensä ojentuu siunaamaan heitä, ja opetuslapsille antamassaan rukouksessa hän opettaa meitä muistamaan köyhiä. Kun rukoilemme: »Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme», rukoilemme myös muiden emmekä vain itsemme puolesta. Lisäksi myönnämme ettei se, minkä saamme Jumalalta, kuulu ainoastaan meille.” Vs. 121.

SYYSKUU

1.9. Suununtai, aamu

Joh. 6: 27

”Jumala antaa meille luottaen siihen, että me ruokimme nälkäisiä. Hyvydessään hän on varautunut pitämään huolta köyhistä. (Ps. 68: 11). Hän sanoo: »Kun laitait päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisia äläkä rikkaita naapureita – Vaan kun laitait pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita; niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa» (Luuk. 14: 12-14). »Ja Jumala on voimallinen antamaan teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti tehdä kaikkinaista hyvää» (2 Kor. 9: 8). »Joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää» (Jae 6). Rukous päivittäisen leivän saamiseksi ei koske ainoastaan ruumiin ylläpitoon tarvittavaa ravin-toa vaan myös hengellistä leipää, joka ravitsee sielua ikuista elämää varten.” Vs. 121, 122.

1.9. Sunnuntai, ilta

Joh. 6:35

”Hän sanoo: »Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää hän elää iankaikkisesti» (Jae 51). Vapahtajamme on elämän leipä, ja katsomalla hänen rakkauttaan, vastaanottamalla sen sieluumme me syömme tätä leipää, joka on tullut alas taivaasta. Me otamme Kristuksen vastaan hänen sanassaan, ja Pyhä Henki annetaan, jotta hän avaisi Jumalan sanan ymmärryksellemme ja painaisi sen totuudet sydämeemme.

Lukiessamme Jumalan sanaa meidän on päivittäin rukoiltava, että Jumala lähettäisi Henkensä paljastamaan meille juuri sen totuuden, joka sinä päivänä voi vahvistaa sieluumme. Opettaessaan meitä pyytämään päivittäin mitä tarvitsemme - sekä ajallisia että hengellisiä siunauksia - Jumalalla on mielessään meidän par-haaksemme tehty suunnitelma. Hän haluaa meidän oivaltavan jatkuvan riippuvuutemme hänen huolenpidostaan, sillä hän haluaa saattaa meidät yhteyteen itsensä kanssa. Ollessamme yhteydessä Kristukseen, rukoillessamme ja tutkiessamme hänen sanansa suuria ja kallisarvoisia totuuksia meidän nälkäiset sielumme ravitaan. Janoisten tavoin me virkistymme elämän lähteellä.” Vs. 122.

2.9. Maanantai, aamu

Luuk. 11:4

”Jeesus opettaa, että me voimme saada Jumalalta anteeksi vain jos annamme muille anteeksi. Jumalan rakkaus vetää meidät hänen luokseen, mutta tuo rakkaus ei voi koskettaa sydäntämme syyttämättä siinä rakkautta veljiämme kohtaan. Päätettyään Herran rukouksen Jeesus jatkoi: »Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi; mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomustanne.» Anteeksiantamaton ihminen tukkii sen ainoan kanavan, jonka välityksellä hän voi saada Jumalan armon.” Vs. 123.

2.9. Maanantai, ilta

Mark. 11:26

”Meidän ei tule ajatella, että jos meitä loukanneet ihmiset eivät tunnusta vääryyttään, meillä on oikeus olla antamatta heille anteeksi. Heidän velvollisuutensa on epäilemättä nöyryyttää sydämensä katumalla ja tunnustamalla virheensä, mutta meidän on osoitettava myötätuntoa meitä vastaan rikkoneille tunnustivatpa he virheensä tai eivät. Haavoittivatpa he meitä miten kipeästi tahansa, meidän ei tule helliä itsesääliä eikä murehtia kärsimäämme loukkausta, vaan samoin kuin toivomme saavamme anteeksi rikkomuksemme Jumalaa kohtaan, samoin meidän tulee antaa anteeksi kaikille, jotka ovat tehneet meille pahaa.” Vs. 123.

3.9. Tiistai, aamu

Ps. 103: 12

”Mutta anteeksianto merkitsee enemmän kuin monet luulevat. Kun Jumala lupaa, että »hänellä on paljon anteeksiantamusta», hän lisää aivan kuin tuo lupaus ylittäisi käsityskykymme: »Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne» (Jes. 55: 7-9). Jumalan anteeksianto ei ole pelkkä oikeudellinen toimenpide, jolla hän vapauttaa meidät tuomiosta. Se ei merkitse ainoastaan synnin anteeksi antamista vaan vapautusta synnin vallasta. Lunastavan rakkauden virta muuttaa sydämen. Daavid ymmärsi anteeksiannon todellisen luonteen kun hän rukoili: »Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki» (Ps. 55: 12).” Vs. 123.

3.9. Tiistai, ilta

1. Joh. 4:16

”Jumala antoi itsensä Kristuksessa meidän syntiemme vuoksi. Hän kärsi julman ristinkuoleman, kantoi puolestamme syyllisyyden taakan, »vanhurskas väerien edestä», voidakseen osoittaa meille rakkautensa ja vetää meidät luokseen. Ja hän sanoo: »Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiä, anteeksiantavaisia toinen toisillenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut» (Ef. 4: 32). Salli Kristuksen, joka on

jumalallinen elämä, asua itsessäsi ja kauttasi ilmaista taivaasta lähtöisin olevaa rakkautta, joka herättää toivoa toivottamassa ja tuo taivaan rauhan synnin särkemälle sydämelle. Tullessamme Jumalan tykö meille asetetaan yksi ehto: osallistuttuamme hänen armostaan meidän on jätettävä itsemme hänelle, niin että hän voi kauttamme ilmaista sitä muille. Voidaksemme ottaa vastaan ja välittää edelleen Jumalan anteeksiantavaa rakkautta meidän on ehdottomasti tunnettava se rakkaus, joka hänellä on meitä kohtaan, ja uskottava siihen.” Vs. 124, 125.

4.9. Keskiviikko, aamu

1. Joh. 1: 7

”Saatana yrittää kaikin keinoin estää meitä näkemästä tuota rakkautta. Hän saa meidät ajattelemaan, että erehdyksemme ja rikkomuksemme ovat niin raskaita, ettei Herra kuule rukouksiamme eikä siunaa ja pelasta meitä. Näemme itsessämme ainoastaan heikkoutta, emme mitään mikä suosittaisi meitä Jumalalle, ja saatana sanoo, ettei kannata yrittää: emme voi parantaa luonteemme virheitä. Kun yritämme tulla Jumalan luo, vihollinen kuiskaa: Ei kannata rukoilla. Etkö muka tehnyt väärin? Etkö ole tehnyt syntiä Jumalaa vastaan ja vastoin omaatuntoasi?... Kun olemme tehneet syntiä ja meistä tuntuu ettemme voi rukoilla, juuri silloin meidän on rukoiltava. Voi olla että häpeämme ja olemme syvästi nöyryytettyjä, mutta meidän tulee rukoilla ja uskoa.” Vs. 125.

4.9. Keskiviikko, ilta

1. Tim. 1: 15

”Anteeksianto, sovitus Jumalan kanssa ei tule osaksemme palkintona omista töistämme, sitä ei anneta siksi, että syntiset ihmiset olisivat ansainneet sen. Se annetaan meille lahjaksi Kristuksen tahrattoman vanhurskauden perusteella. Meidän ei tule yrittää vähentää syyllisyyttämme puolustelemalla syntiä. Meidän on hyväksyttävä Jumalan arvio synnistä, ja se on todella kova. Vain Golgata kykenee paljastamaan synnin kaamean luonteen. Jos joutuisimme kantamaan oman syyllisyytemme, se murskaisi meidät. Mutta hän, joka on synnitön, on ottanut meidän paikkamme. Hän on sovittanut rikoksemme, vaikkemme sitä ansaitsekaan. »Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä» (Joh. 1: 9). Mikä suurenmoinen totuus! Jumala on oman lakinsa edessä vanhurskas, ja samalla hän kuitenkin vanhurskauttaa jokaisen, joka uskoo Jeesukseen. »Kuka on Jumala, niinkuin sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten? Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hänellä on halu laupeuteen» (Miika. 7: 18).” Vs. 126.

5.9. Torstai, aamu

Matt. 6:13

”Kiusaus on viettelystä syntiin, eikä se ole lähtöisin Jumalasta vaan saatana ja oman sydämemme pahuudesta. »Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa» (Jaak. 1: 13). Saatana yrittää johtaa meidät kiusaukseen, jotta luonteessamme oleva pahuus paljastuisi ihmisille ja enkeleille ja jotta hän voisi väittää meitä omikseen. Sakarjan vertauskuvallisessa profetiassa saatana nähdään seisomassa Herran enkelin edessä syyttämässä Joosuaa, ylimmäistä pappia, jolla on yllään saastaiset vaatteet, ja vastustamassa sitä työtä, jonka enkeli haluaa tehdä hänen hyväkseen. Tämä kuvaa miten saatana asennoituu jokaiseen sieluun, jota Kristus pyrkii vetämään luokseen. Vihollinen johtaa meidät syntiin, ja sitten hän *syyttää* meitä koko maailmankaikkeuden edessä väittäen ettemme ansaitse

Jumalan rakkautta.” Vs. 126, 127.

5.9. Torstai, ilta

Room. 16:20

”Mutta »Herra sanoi saatanalle: 'Herra nuhdelkoon sinua, saatanana. Nuhdelkoon sinua Herra, joka on valinnut Jerusalemin. Eikö tämä ole kekäle, joka on tulesta temmattu?'» Ja Joosualle hän sanoi: »Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlaatteisiin» (Sak. 3: 2, 4). Suuressa rakkaudessaan Jumala pyrkii kehittämään meissä Pyhän Hengen kallisarvoisia hedelmiä. Hän sallii meidän kohdata vastuksia, vainoaja vaikeuksia, ei kirouksena vaan elämämme suurimpana siunauksena. Jokainen vastustettu kiusaus ja rohkeasti kestäetty koettelemus tarjoavat meille uuden kokemuksen ja auttavat meitä luonteemme kehittämisessä. Sielu, joka jumalallisen voiman avulla vastustaa kiusausta, paljastaa maailmalle ja koko maailmankaikkeudelle miten tehokas Kristuksen armo on. Mutta vaikka meidän ei tule kauhistua katkeraakaan koettelemusta, meidän on kuitenkin rukoiltava, ettei Jumala salli oman pahan sydämemme halujen vievän meitä harhaan.Vs. 127.

6.9. Perjantai, aamu

Jes. 30:21

”Esittäessämme Kristuksen antaman rukouksen alistumme Jumalan johdatukseen ja pyydämme häntä ohjaamaan meidät turvallisille poluille. Emme voi vilpittömästi esittää tätä rukousta ja samalla päättää kulkea itse valitsemaamme tietä. Meidän on odotettava, että hänen kätensä johtaa meitä... Ei ole turvallista pysähtyä miettimään miten voisimme hyötyä suostumalla saatanan ehdotuksiin. Synti merkitsee häpeää ja onnettomuutta jokaiselle, joka hellii sitä. Se on kuitenkin luonteeltaan sokaisevaa ja pettävää, ja se lumooa meidät imartelevilla houkutuksillaan. Jos uskaltaudumme saatanan alueelle, meillä ei ole mitään takeita siitä, että varjellumme hänen voimaltaan. Meidän on tehtävä kaikki voitavamme suikeaksemme väylät, joita pitkin kiusaaja voi lähestyä meitä.” Vs. 127, 128.

6.9. Perjantai, ilta

1. Kor. 10: 13

”Rukous: »Äläkä saata meitä kiusaukseen» on itse asiassa myös lupaus... Olemme turvassa pahalta vain jos Kristus on läsnä sydämessämme uskon kautta hänen vanhurskauteensa. Joudumme myöntymään kiusaukseen koska sydämessämme on itsekkyyttä. Mutta kun katsomme Jumalan suurta rakkautta, huomaamme miten inhottavaa ja vastenmielistä itsekkyyks on, ja haluamme että se poistetaan sielustamme. Kun Pyhä Henki kirkastaa Kristuksen, sydän pehmenee ja alistuu, kiusaus menettää voimansa, ja Kristuksen armo muuttaa luonteen. Kristus ei koskaan hylkää ihmistä, jonka puolesta hän on kuollut. Ihminen voi jättää hänet ja joutua kiusauksen uhriksi, mutta Kristus ei voi milloinkaan kääntää selkäänsä kenellekään, jonka puolesta hän on maksanut lunnaat omalla hengellään.” Vs. 128

7.9. Sapatti, aamu

1. Piet. 4:12

”Jos hengellinen näkökykymme paranisi, näkisimme kuinka sielut taipuvat ahdistuksen alla, ovat puristuksessa kuin rattaat lyhdekuorman alla ja ovat kuolemaisillaan epätoivosta. Näkisimme enkelien kiiruhtavan auttamaan kiusattuja, jotka seisovat kuilun partaalla. Taivaan enkelit pakottavat näitä sieluja ympäröivät pahan joukot vetäytymään ja auttavat heidät takaisin lujalle maaperälle. Näiden kahden armeijan välillä käytävät taistelut ovat yhtä

todellisia kuin ne, jotka käydään tämän maailman armeijoiden välillä, ja hengellisen taistelun lopputuloksesta riippuvat ikuiset kohtalot. Meille samoin kuin Pietarille on sanottu: »Saata-na on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään» (Luuk. 22: 31, 32).

7.9. Sapatti, ilta

Sanani. 18: 10

»Kiittäkää Jumalaa siitä, ettei meitä ole jätetty yksin. Hän, joka rakasti maailmaa niin että »antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä» (Joh. 3: 16), ei hylkää meitä taistelussa Jumalan ja ihmisen vihollista vastaan. »Katso», hän sanoo, »minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava» (Luuk. 10: 19). Elä elävän Kristuksen yhteydessä, niin hän pitää sinusta lujasti kiinni kädellä, joka ei koskaan hellitä. Tunne Jumalan rakkaus meitä kohtaan ja usko siihen, niin olet turvassa. Tuo rakkaus on linnoitus, jota saatana ei kykene petöksillään eikä hyökkäyksillään valloittamaan.» Vs. 129.

8.9. Sunnuntai, aamu

Matt. 6:13

»Herran rukouksen viimeinen lause kuten ensimmäinenkin osoittaa Isän olevan kaiken voiman ja vallan yläpuolella sekä korkeammalla kaikkia muita nimiä. Vapahtaja katsoi vuosiin, jotka odottivat hänen opetuslapsiaan. Ne eivät olisi paistattelu maallisen kunnian ja menestyksen loisteessa niin kuin he olivat unelmoineet, vaan ihmisten vihan ja saatanan raivon synkentämiä. Kansallisten riitojen ja perikadon keskellä vaarat vaanisivat opetuslapsia joka askeleella, ja usein pelko lannistaisi heidän sydämensä. He joutuisivat näkemään kuinka Jerusalemin tuhoitettiin, temppeleitä hävitettiin ja temppeleiden palvelus lakkautettiin ikuisiksi ajoiksi ja Israel hajotettiin kaikkiin maihin niin kuin laivahylyn kappaleet autiolle rannalle.» Vs. 130.

8.9. Sunnuntai, ilta

Luuk. 21:10, 11

»Jeesus sanoi: »Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista. -- Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua» (Matt. 24:6-8). Kristuksen seuraajien ei kuitenkaan tullut pelätä, että heidän toivonsa oli mennyttä tai että Jumala oli hylännyt maailman. Voima ja kunnia kuuluvat hänelle, jonka suuret tarkoitusperät tulevat väistämättä toteutumaan. Rukous, joka ilmaisi Kristuksen opetuslasten päivittäiset tarpeet, suuntasi heidän katseensa pahan vallan yläpuolelle Herraan heidän Jumalaansa, jonka valtakunta on kaiken yläpuolella ja joka on heidän Isänsä ja ikuinen Ystävänsä. Jerusalemin hävitys oli vertauskuva maailman lopullisesta tuhosta. Profetiat, jotka toteutuivat osittain Jerusalemin hävityksessä, soveltuivat yksityiskohtaisemmin viimeisiin päiviin.» Vs. 130.

9.9. Maanantai, aamu

Sak. 4:6

»Seisomme nyt suurten ja vakavien tapahtumien kynnyksellä. Edessämme on kriisi, jollaista maailma ei koskaan ole kokenut. Ja meille vakuutetaan lohdullisesti samoin kuin ensimmäisille opetuslapsille, että Jumalan valtakunta on kaiken yläpuolella. Tulevat tapahtumat ovat Luojamme kädessä. Taivaan majesteetilla on kansojen kohtalo ja seurakuntansa tulevaisuus hallussaan. Jumalallinen opettaja sanoo jokaiselle, joka toimii välikappaleena hänen suunnitelmiansa toteuttamisessa, samoin kuin hän sanoi Koorekselle:

»Minä vyötän sinut, vaikka sinä et minua tunne» (Jes. 45: 5). Profeetta Hesekielin näyssä oli kerubienväen siipien alla käsi. Tämä opettaa Herran palvelijoille, että heidän menestyksensä riippuu jumalallisesta voimasta. Jumalan sanansaattajien ei tule luulla, että hänen työnsä on heistä riippuvainen.» Vs. 131.

9.9. Maanantai, ilta

1. Aikak. 29: 11, 12

»Rajallisia olentoja ei ole jätetty kantamaan tätä vastuun taakkaa. Hän, joka ei nuku, hän, joka toimii jatkuvasti suunnitelmiansa toteuttamiseksi, huolehtii työnsä edistymisestä. Hän tekee tyhjäksi pahojen ihmisten aikeet ja sekoittaa niiden suunnitelmat, jotka punovat juonia hänen kansaansa vastaan. Hän joka on kuningas, sotajoukkojen Herra, istuu kerubienvälissä, ja maailman melskeen ja eripuraisuuden keskellä hän yhä varjelee lapsiaan. Hän, joka hallitsee taivaissa, on meidän Vapahtajamme. Hän arvioi jokaisen vastoinkäymisen, hän valvoo pätsin tulta, jossa jokainen sielu on koeteltava. Kun kuninkaiden linnoitukset kukistetaan, kun vihan nuolet lävistävät hänen vihollistensa sydämet, Herran kansa on turvassa hänen käsissään.» Vs. 131.

10.9. Tiistai, aamu

Matt. 7:1

»Yritys ansaita pelastus omilla teoilla johtaa ihmiset väistämättä keksimään omia määräyksiä esteeksi synnille. Sillä kun he huomaavat olevansa kykenemättömiä noudattamaan lakia, he laativat omia sääntöjä ja määräyksiä pakottaakseen itsensä tottelemaan. Kaikki tämä kääntää heidän mielensä Jumalasta heihin itseensä. Rakkaus häneen kuolee sydämessä, ja sen mukana sammuu rakkaus lähimmäisiin. Ihmisten keksimä järjestelmä lukemattomine määräyksineen johtaa kannattajansa tuomitsemaan kaikki, jotka eivät täytä määrättyä inhimillistä normia. Itsekäs ja ahdasmielinen arvostelun henki tukahduttaa jalot ja ylevät tunteet sekä tekee ihmisistä itsekeskeisiä tuomareita ja pikkumaisia urkkijoita.» Vs. 132.

10.9. Tiistai, ilta

Matt. 7:3-5

»Fariseukset kuuluivat tähän luokkaan. He eivät poistuneet hartaudenharjoituksistaan oman heikkoutensa tunnon nöyryyttäminä eivätkä kiittolisin Jumalan antamista suurista etuoikeuksista, vaan täynnä hengellistä ylpeyttä. Heidän ajatustensa pääsisältö oli: »Minä itse, minun tunteeni, minun tietoni, minun tapani.» Heidän omat saavutuksensa muodostivat mittapuun, jolla he tuomitsivat muita. Pukeuduttuaan itsevanhurskauden viittaan he nousivat tuomioistuimelle arvostelemaan ja tuomitsemaan. Kanssa osallistui suurelta osin samasta hengestä, mikä ilmeni siten, että tunkeuduttiin omantunnon alueelle ja tuomittiin toisia sielun ja Jumalan välisissä asioissa.» Vs. 133.

11.9. Keskiviikko, aamu

Luuk. 6:37

»Jeesus viittasi tähän henkeen ja käytäntöön sanoessaan: »Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.» Toisin sanoen älkää asettako itseänne esikuvaksi. Älkää tehkö omista mielipiteistänne, velvollisuudentunnostanne tai raamatuntulkinnastanne mittapuuta muille ja sitten tuomitko heitä sydämessänne, jos he eivät täytä ihannettanne. Älkää arvostelko muita, älkää esittäkö arveluja heidän vaikuttimistaan älkääkään tuomitko heitä. »Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset» (1 Kor. 4: 5). Me emme kykene lukemaan sydäntä. Koska olemme itse puutteellisia, emme ole päteviä tuomitsemaan muita.»

Vs. 133.

11.9. Keskiviikko, ilta

Room. 2:3

”Rajalliset ihmiset kykenevät tuomitsemaan vain ulkonaisten seikkojen perusteella. Jokaisen sielun kohtalon tulee ratkaisemaan yksin hän, joka tuntee toiminnan salaiset vaikuttimet ja joka menettelee hellästi ja myötätuntoisesti. »Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syyppääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja» (Room. 2: 1). Täten ne, jotka tuomitsevat tai arvostelevat muita, julistavat itsensä syylliseksi. Tuomitessaan muita he tuomitsevat samalla itsensä, ja Jumala julistaa tämän tuomion oikeudenmukaiseksi. Hän hyväksyy heidän oman lausuntonsa itsestään.” Vs. 133, 134.

12.9. Torstai, aamu

Matt. 7:3

”Ei edes lause: »Sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja» kykene kuvaamaan sellaisen ihmisen synnin suuruutta, joka rohkenee arvostella veljeään ja tuomita hänet. Jeesus sanoi: 'Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmissä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?» Hänen sanansa kuvaavat ihmistä, joka on nopea huomaamaan muiden virheet. Kun tällainen ihminen luulee löytäneensä toisen luonteesta tai elämästä virheen, hän on erittäin innokas tuomaan sen julki. Mutta Jeesus julistaa, että tällaisen epäkristillisen menettelyn kehittämä luonteenpiirre on toisen virheeseen verrattuna kuin malka rikan rinnalla. Koska ihmiseltä puuttuu armahtavaa henkeä ja rakkautta, hän tekee karpäsestä härkäsen.” Vs. 134.

12.8. Torstai, ilta

1. Kor. 4:5

”Ne, jotka eivät ole kokeneet sitä katumusta, joka liittyy täydelliseen Kristukselle alistumiseen, eivät ilmennä elämässään Vapahtajan rakkauden pehmentävää vaikutusta. He esittävät evankeliumin lempeän ja ystävällisen hengen väärässä valossa ja haavoittavat kallisarvoisia sieluja, joiden puolesta Kristus kuoli. Vapahtajamme käyttämän kieliku-van mukaan ihminen, joka hellii moittivaa henkeä, syyllistyy suurempaan syntiin kuin se, jota hän syyttää, sillä hän ei ainoastaan syyllisty samaan syntiin vaan lisäksi myös itserakkauteen ja moitiskeluun. Kristus on luonteen ainoa todellinen mittapuu. Se joka asettaa itsensä muiden esikuvaksi, asettaa itsensä Kristuksen paikalle. Ja koska Isä »on antanut kaiken tuomion Pojalle» (Joh. 5: 22), jokainen joka rohkenee tuomita muiden vaikuttimet, anastaa itselleen Jumalan Pojalle kuuluvan erikoisoikeuden. Nämä tuomareiksi ja arvostelijoiksi itseään kuvittelevat asettuvat antikristuksen puolelle, hänen »joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeleihin ja julistaa olevansa Jumala» (2 Tess. 2: 4).” Vs. 134, 135.

13.9. Perjantai, aamu

Gal. 6:2

”Seurauksiltaan kaikkein onnettomin synti on kylmä, arvosteleva ja anteeksiantamaton henki, joka on luonteenomaista farisealaisuudelle. Kun uskonnollisesta kokemuksesta puuttuu rakkaus, Jeesus ei ole paikalla. Hänen läsnäolonsa auringonpaiste puuttuu. Ahkera toiminta tai uskonkiihko eivät voi korvata tätä puutetta. Ihminen voi olla valtavan herkkä tajuamaan toisten virheet, mutta Jeesus sanoo jokaiselle arvostelun hengen valtaamalle: »Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten näet ottaa rikan veljesi silmästä.» Vääryyteen syyllistynyt epäilee ensimmäisenä vääryyttä. Tuomitsemalla muut hän yrittää

kätkeä omassa sydämessään olevan pahan tai puolustella sitä. Synnin kautta ihmiset saivat tiedon pahasta. Niin pian kuin ensimmäinen ihmispari oli tehnyt syntiä, he alkoivat syyttää toisiaan. Ihminen menettelee luonnostaan juuri tällä tavalla, kun Kristuksen armo ei sitä hallitse.” Vs. 135.

13.9. Perjantai, ilta

1. Moos. 3:12, 13

”Kun ihmiset hellivät syyttävää mielenlaatua, he eivät tyydy vain osoittamaan mikä heidän veljessään on heidän mielestään vikana. Jos he eivät vähemmällä saa häntä tekemään mitä he pitävät oikeana, he turvautuvat pakkoon. Jos he suinkin kykenevät, he pakottavat ihmiset mukautumaan siihen minkä he näkevät oikeaksi. Juutalaiset menettelivät tällä tavalla Kristuksen aikana, ja samoin on kirkko menetellyt aina kun se on kadottanut Kristuksen armon. Kun se on huomannut olevansa vailla rakkauden voimaa, se on turvannut valtion vahvaan käsivarteen pakottaakseen ihmiset omaksumaankin uskonkappaleensa ja pannakseen voimaan asetuksensa. Tässä on syy jokaiseen uskonnolliseen lakiin ja jokaiseen vainoon Aabelin päivistä meidän aikaamme asti.” Vs. 136.

14.9. Sapatti, aamu

Luuk. 6: 43

”Kristus ei pakota ihmisiä luokseen vaan vetää heitä. Ainoa pakkokeino jota hän käyttää on rakkaus. Kun kirkko alkaa etsiä tukea maalliselta vallalta, on ilmeistä että siltä puuttuu Kristuksen voima - pakottava jumalallinen rakkaus. Mutta ongelman ydin on kirkon yksityisissä jäsenissä, ja juuri tällä tasolla on asiaan saatava muutos. Jeesus kehottaa syyttäjää ottamaan malan ensin pois omasta silmästään, luopumaan moittivasta mielenlaadusta sekä tunnustamaan ja hylkäämään oman syntinsä ennen kuin yrittää ojentaa muita... Hellimäsi syyttävä mielenlaatu on huono hedelmä, ja se osoittaa että puu on huono. Itsevanhurskauden pönkittäminen ei hyödytä mitään. Tarvitaan sydämen muutosta. Sinulla on oltava tämä kokemus ennen kuin voit ojentaa muita, »sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu» (Matt. 12: 34).” Vs. 136.

14.9. Sapatti, ilta

Luuk. 9:55

”Kun lähimmäinen joutuu kriisiin ja sinä yrität neuvoa ja rohkaista häntä, sanoillasi ei ole suurempaa vaikutusta hyvään kuin mitä oma esimerkkisi ja mielenlaatusi edellyttävät. Sinun tulee olla hyvä ennen kuin voit tehdä hyvää. Et kykene vaikutuksellasi muuttamaan toisia ennen kuin Kristuksen armo on nöyryyttänyt ja jalostanut sydämesi ja tehnyt sen helläksi. Kun tämä muutos on tapahtunut sinussa, elät siunaukseksi muille yhtä luonnollisesti kuin ruusupensas puhkeaa kukkaan tai viiniköynnös tuottaa purppuranvärisiä rypäleterttuja. Jos Kristus on sinussa »kirkkauden toivo», sinulla ei ole halua tarkkailla muita paljastaaksesi heidän erehdyksensä. Sen sijaan että pyrkisit syyttämään ja tuomitsemaan, pyritkin auttamaan, siunaamaan ja pelastamaan.” Vs. 137.

15.9. Sunnuntai, aamu

Luuk. 17:3

”Kun olet tekemisissä hairahtuneiden kanssa, noudatat seuraavaa neuvoa: »Ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen» (Gal. 6: 1). Palautat mieleesi kuinka monta kertaa itse olet erehtynyt ja kuinka vaikeaa oli löytää oikealle tielle, kun sen olit kerran jättänyt. Et työnnä veljeäsi suurempaan pimeyteen vaan sydän täynnä sääliä kerrot häntä uhkaavasta vaarasta. Jos katsot usein Golgatalle muistaen, että sinun syntisi ripustivat Vapahtajan ristille, et

milloinkaan yritä arvioida syyllisyytesi suuruutta vertaamalla sitä muiden syyllisyyteen. Et nouse tuomarin istuimelle syyttämään muita. Golgatan ristin varjossa vaeltavat eivät ilmennä arvostelun tai itsekorotuksen henkeä.” Vs. 137.

15.9. Sunnuntai, ilta

2. Kor. 3:18

”Vasta kun tunnet olevasi valmis luopumaan itsevanhurskaudestasi ja vieläpä kuolemaan pelastaaksesi hairahtuneen veljesi, olet ottanut malan omasta silmästäsi ja olet valmis auttamaan veljeäsi. Silloin voit lähestyä häntä ja koskettaa hänen sydäntään. Arvostelu ja moite eivät ole koskaan pelastaneet ketään turmiosta, mutta monet ovat niiden vuoksi loitonneet Kristuksesta ja paaduttaneet sydämensä. Hellä mielenlaatu, lempeä ja miellyttävä käytös voi pelastaa erehtyneen ja peittää syntien paljouden. Kristuksen ilmeneminen luonteessasi vaikuttaa muuttavasti jokaiseen, jonka kanssa olet tekemisissä. Anna Kristuksen ilmetä päivittäin itsessäsi, niin hän ilmaisee sinun kauttasi sanansa luovan voiman - vaikutuksen joka on lempeä, suostutteleva ja samalla niin mahtava, että se luo uudestaan muita sieluja Herran, meidän Jumalamme, kuvan kaltaisiksi.” Vs. 138.

16.9. Maanantai, aamu

Matt. 7:6

”Jeesus viittaa tässä ihmisryhmään, joka ei tunne lainkaan halua pelastua synnin orjuudesta. Turmeltuneiden ja alhaisten halujen tyydyttäminen on niin rappeuttanut heidän luontonsa, että he riippuvat pahassa kiinni eivätkä halua luopua siitä. Kristuksen palvelijoiden ei tule antaa niiden, jotka tekisivät evankeliumista vain riidan ja pilkan aiheen, pidättää itseään. Vapahtaja ei kuitenkaan koskaan sivuuttanut syvällekkään syntiin vajonnutta sielua, jos tämä halusi ottaa vastaan taivaan kalliit totuudet. Publikaaneille ja portoilille hänen sanansa olivat uuden elämän alku. Maria Magdaleena, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa, poistui viimeisenä Vapahtajan haudalta ja oli ensimmäinen, jota hän tervehti ylösnousemuksensa aamuna. Saulus Tarsolaisesta, joka oli evankeliumin vannoutuneimpia vastustajia, tuli Paavali, Kristuksen uskollinen palvelija. Näennäisen vihamielisyyden ja halveksinnan, vieläpä rikoksen ja rappionkin kuoren alle saattaa kätkeytyä sielu, jonka Kristuksen armo tulee pelastamaan ja joka on loistava jalokivenä Vapahtajan kruunussa.” Vs. 138, 139.

16.9. Maanantai, ilta

Matt. 7:7

”Jotta ei jättäisi sijaa epäuskolle, väärinkäsityksille tai sanojensa väärintulkinnalle, Herra toistaa tämän kolminkertaisen lupauksen. Hän toivoo että ne, jotka etsivät Jumalaa, uskovat häneen, joka kykenee mihin tahansa. Siksi hän lisää: »Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.» Herra ei aseta muita ehtoja kuin sen, että kaipaavat hänen armoaan, haluat hänen neuvoaan ja ikävöit hänen rakkauttaan. »Anokaa.» Anominen ilmaisee sinun ymmärtävän tarpeesi, ja jos anot uskossa, tulet myös saamaan. Herra on antanut sanansa, eikä se voi raueta tyhjiin. Jos lähestyt Herraa aidon katuvaisena, sinun ei tarvitse tuntea itseäsi röyhkeäksi pyytäessäsi mitä hän on luvannut.” Vs. 139.

17.9. Tiistai, aamu

1. Aikak. 28: 9

”Kun pyydät niitä siunauksia, joita tarvitset voidaksesi kehittää luonteesi Kristuksen kuvan kaltaiseksi, Herra vakuuttaa pyyntösi perustuvan lupaukseen, joka tulee toteutumaan. Se, että tunnet ja tiedät olevasi syntinen, riittää perusteeksi sille, että pyydät hänen armoaan ja myötätuntoaan osaksesi. Sinun ei tarvitse olla pyhä voidaksesi tulla Jumalan luo, mutta sinun

tulee haluta hänen puhdistavan sinut kaikesta synnistä ja vääryydestä. Voimme nyt ja aina vedota suureen tarpeeseemme, täysin avuttomaan tilaamme, joka tekee hänet ja hänen lunastavan voimansa välttämättömäksi. »Etsikää.» Älä halua ainoastaan hänen siunaustaan vaan hänet itsensä. »Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan» (Job. 22: 21). Etsi, niin sinä löydät. Jumala etsii sinua, ja halusi tulla hänen luokseen ei ole muuta kuin hänen Henkensä kutsu. Noudata tätä kutsua. Kristus ajaa kiusattujen, erehtyvien ja uskottomien asiaa. Hän pyrkii kohottamaan heidät yhteyteensä.» Vs. 140.

17.9. Tiistai, ilta

Ps. 91: 1,2

»Kolkuttakaa.» Tulemme Jumalan luo hänen erityisestä kutsustaan, ja hän odottaa voidakseen toivottaa meidät tervetulleiksi vastaanottosaliinsa. Ensimmäiset Jeesusta seuraamaan lähteneet opetuslapset eivät tyytyneet pikaiseen keskusteluun hänen kanssaan tiepuolella, vaan he sanoivat: »Rabbi – missä sinä majaillet? – Niin he menivät ja näkivät, missä hän majaili, ja viipyivät hänen tykönään sen päivän» (Joh. 1: 38, 39). Samoin mekin voimme päästä mitä läheisimpään yhteyteen Jumalan kanssa... Jos kaipaavat Jumalan siunausta, kolkuta ja odota armon ovella lujasti luottaen ja sano: sinä, Herra, olet luvannut: »Jokainen anova saa, ja etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.» ” Vs. 140.

18.9. Keskiviikko, aamu

Jaak. 1:6

»Jeesus katseli niitä, jotka olivat kokoontuneet kuulemaan hänen sanojaan, ja hän toivoi hartaasti, että tuo suuri joukko arvostaisi Jumalan armoa ja laupeutta. Kuvatakseen heidän tarvettaan sekä Jumalan halukkuutta antaa hän kertoo heille nälkäisestä lapsesta, joka pyytää maallisilta vanhemmiltaan leipää. »Kuka *teistä* on se ihminen», hän sanoo, »joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää?» Hän vetoaa siihen hellään, luonnolliseen kiintymykseen, jota vanhemmat tuntevat lastansa kohtaan, ja sanoo sitten: »Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!»” Vs. 141.

18.9. Keskiviikko, ilta

Luuk. 11: 13

»Ei kukaan, jolla on isän sydän, voi kääntää selkäänsä pojalleen, joka on nälkäinen ja pyytää leipää. Luulivatko he, että rakastava isä voisi leikitellä lapsensa kustannuksella, kiusata häntä herättämällä hänessä toiveita vain tuottaakseen hänelle pettymyksen? Voisiko hän luvata lapselleen hyvää ja ravitsevaa ruokaa ja sitten antaa tälle kiven? Tulisiko sitten ihmisten häpäistä Jumalaa kuvittelemalla, ettei hän vastaa lastensa pyyntöihin? Pyhä Henki, Jumalan edustaja, on lahjoista suurin. Siihen sisälty kaikki »mikä hyvää on». Itse Luoja ei pysty antamaan meille mitään suurempaa tai parempaa. Kun rukoilemme Herraa säälimään meitä hädässämme ja johtamaan meitä Pyhän Hengen välityksellä, hän ei milloinkaan kieltäydy vastaamasta rukoukseemme.» Vs. 141.

19.9. Torstai, aamu

Mark. 5:23, 24

»On mahdollista, että vanhemmatkin kääntävät selkäänsä nälkäiselle lapselleen, mutta Jumala ei voi milloinkaan torjua puutteenalaisen ja kaipaavan sydämen huutoa. Miten ihmeellisen herkästi hän onkaan kuvannut rakkauttaan! Tämä sanoma tulee Isän sydämeltä niille, jotka pimeinä päivinä luulevat ettei Jumala välitä heistä: »Mutta Siion sanoo: 'Herra on

minut hyljännyt, Herra on minut unhottanut'. Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhota. Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt» (Jes. 49: 14-16). Jumalan sanan jokainen lupaus tarjoaa meille rukousaiheen ja antaa samalla vakuudeksi Jehovan oman luotettavan sanan. Mitä hengellistä siunausta tarvitsemmekin, meillä on etuoikeus pyytää sitä Jeesuksen kautta.” Vs. 142.

19.9. Torstai, ilta

Fil. 4:19

”Voimme kertoa Herralle tarpeemme yksinkertaisesti kuin lapsi. Voimme kertoa hänelle ajallisista tarpeistamme ja pyytää häneltä yhtä hyvin leipää ja vaatteita kuin elämän leipää ja Kristuksen vanhurskauden viittaa. Taivaallinen Isäsi tietää sinun tarvitsevan kaikkea tätä, ja sinua kehoitetaan anomaan häneltä sitä. Jeesuksen nimen kautta voit saada jokaisen armolahjan. Jumala kunnioittaa tuota nimeä ja hän tulee täyttämään tarpeesi lahjojensa runsaasta varastosta. Mutta älä unohda, että tullessasi Jumalan luo niin kuin isän luo tunnustat olevasi hänen lapsensa. Et ainoastaan luota hänen hyvyteensä vaan alistut kaikessa hänen tahtoonsa, koska tiedät, että hänen rakkautensa on muuttumaton. Annat itsesi hänen palvelukseensa. Niille, joita Jeesus oli kehottanut etsimään ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, hän lupasi: »Anokaa, niin te saatte» (Joh. 16: 24).” Vs. 142.

20.9. Perjantai, aamu

Luuk. 9:40-42

”Hän, jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä, on varannut lahjoja Jumalan lapsille. Nämä lahjat ovat niin arvokkaita, että saamme ne ainoastaan Vapahtajan veren kalliin uhrin perusteella. Ne tyydyttävät sydämen syvimmänkin kaipauksen ja kestävät ikuisesti. Kaikki, jotka tulevat Jumalan luo niin kuin pienet lapset, saavat nauttia niistä. Omista itsellesi Jumalan lupaukset, vetoa niihin hänen edessään hänen omina sanoinaan, niin saat itsellesi täydellisen ilon.” Vs. 143.

20.9. Perjantai, ilta

Matt. 7:12

”Vakuuttaessaan Jumalan rakastavan meitä Jeesus samalla kehottaa meitä rakastamaan toisiamme. Tämä yksi suuri periaate kattaa kaikki ihmisten väliset suhteet. Juutalaiset olivat kiinnostuneita siitä, mitä he itse saisivat. Heidän suurimpana huolenaan oli varmistua siitä, että he saisivat kaiken sen vallan, kunnioituksen ja palvelun minkä he arvelivat kuuluvan itselleen. Mutta Kristus opettaa, ettei meidän tule huolehtia siitä, kuinka paljon tulemme saamaan vaan siitä, kuinka paljon voimme antaa. Velvollisuutemme muita kohtaan määräytyy sen mukaan, mitä pidämme muiden velvollisuutena meitä kohtaan. Kun olet tekemisissä muiden kanssa, asetu heidän asemaansa. Paneudu heidän tunteisiinsa, heidän vaikeuksiinsa, heidän pettymyksiinsä, heidän iloihinsa ja heidän suruihinsa. Samasta itsesi heihin, ja kohtele sitten heitä niin kuin toivoisit heidän kohtelevan sinua, jos sinun olisi vaihdettava osia heidän kanssaan. Tämä on rehellisyyden perussääntö.” Vs. 143, 144.

21.9. Sapatti, aamu

Matt. 22: 39

”Siinä kiteytyy myös profeettojen opetus. Se on taivaan periaate, ja se tulee ilmenemään kaikissa, jotka sopivat taivaan pyhään seuraan. Kultainen sääntö on tosi kohteliaisuuden perusohje, ja aidoimmin se on ilmennyt Jeesuksen elämässä ja luonteessa. Miten

Vapahtajamme päivittäinen elämä huokuikaan lempeyttä ja kauneutta! Mikä suloisuus virtasikaan hänen olemuksestaan! Sama henki tulee ilmenemään hänen lapsissaan. Jumalallinen ilmapiiri ympäröi niitä, joiden luona Kristus asuu. Heidän tahrattoman valkeat vaatteensa tuoksuvat Herran puutarhalle. Heidän kasvonsa heijastavat hänen kirkkauttaan valaisten polun, jota kompastelevat ja väsyneet jalat kulkevat. Jokainen jolla on oikea käsitys täydellisestä luonteesta, ilmentää Kristuksen myötätuntoa ja lempeyttä. Armon vaikutus pehmentää sydämen, jalostaa ja puhdistaa tunteet sekä tuo mukanaan taivaasta lähtöisin olevan hienotunteisuuden ja sopivuuden tajun.” Vs. 145.

21.9. Sapatti, ilta

Job 29:12, 13

”Mutta kultaisella säännöllä on vielä syvällisempi merkitys. Jokainen josta on tehty Jumalan moninaisen armon taloudenhoitaja, on velvollinen jakamaan sitä tietämättömyydessä ja pimeydessä oleville sieluille aivan niin kuin hän haluaisi heidän jakavan sitä hänelle, jos itse olisi heidän asemassaan. Apostoli Paavali sanoi: »Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmillä minä olen velassa» (Room. 1: 14). Jos tunnet Jumalan rakkautta paremmin ja olet saanut hänen armonsa runsaita lahjoja enemmän kuin tietämättömin ja turmeltunein sielu maan päällä, velvollisuutesi on antaa samoja lahjoja hänelle. Sama koskee tämän elämän lahjoja ja siunauksia: niin paljon kuin sinulla on jotakin enemmän kuin lähimmäisilläsi, niin paljon olet velkaa kaikille vähempiosaisille. Jos meillä on rikkautta tai vaikkapa vain elämän mukavuuksia, meillä on mitä vakavin vastuu huolehtia kärsivistä sairaista, leskistä ja orvoista aivan niin kuin toivoisimme heidän huolehtivan meistä, jos osamme vaihtuisivat.” Vs. 144, 145.

22.9. Sunnuntai, aamu

Job 29:14-16

”Kultainen sääntö opettaa epäsuorasti samaa totuutta, jota tähdennetään muuallakin vuorisaamassa: »Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan». Se mitä teemme muille, hyvää tai pahaa, kohdistuu varmasti takaisin itseemme joko siunauksena tai kirouksena. Kaiken mitä annamme, saamme takaisin. Muille tekemämme ajalliset hyvät työt maksetaan usein takaisin samalla tavalla. Sen minkä annamme, saamme tarpeen vaatiessa usein nelinkertaisesti takaisin selvänä rahana. Mutta tämän lisäksi kaikki lahjat korvataan jo tässä elämässä entistä runsaammalla määrällä Jumalan rakkautta, joka on taivaan loiston ja aarteiden summa. Myös tekemämme paha kohdistuu takaisin itseemme. Jokainen joka on rohennut tuomita tai masentaa muita, joutuu itse kokemaan samaa mitä nämä ovat kokeneet hänen vuokseen. Hän joutuu kärsimään samalla tavalla kuin he ovat kärsineet hänen myötätunnon ja hellyyden puutteensa vuoksi.” Vs. 145.

22.9. Sunnuntai, ilta

Matt. 15:8, 9

”Jumala on rakkautensa meitä kohtaan säätänyt näin. Hän haluaa meidän kauhistuvan sydämemme kovuutta sekä avaavan sen niin että Jeesus voisi asua siinä. Näin paha kääntyy hyväksi, ja mikä ensin näytti kiroukselta, muuttuukin siunaukseksi. Kultainen sääntö on kristillisyyden todellinen mittapuuh. Kaikki vähäisempi on petosta. Uskonto, joka johtaa ihmiset väheksymään ihmisen arvoa, jota Kristus piti niin suurena että antoi itsensä hänen vuokseen, uskonto, joka tekee meidät välinpitämättömiksi ihmisten tarpeista, kärsimyksistä tai oikeuksista, on väärä uskonto. Kun emme välitä köyhien, kärsivien ja syntisten

vetoimuksista, osoitamme olevamme Kristuksen pettäjiä. Kristinuskolla on niin vähän vaikutusvaltaa maailmassa siksi, että ihmiset tunnustavat Kristuksen nimeä vaikka he samalla elämällään kieltävät hänen luonteensa. Tämän vuoksi Herran nimi tulee pilkatuksi.” Vs. 146

23.9. Maanantai, aamu

5. Moos. 26:13

”Apostolisesta seurakunnasta kirjoitettiin sinä onnellisena aikana, jolloin ylösnousseen Kristuksen kirkkaus valaisi sitä, ettei »kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli». »Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenalaista.» »Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.» »Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella, kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.» Ap.t. 4: 32, 34, 33; 2: 46, 47. Laupeuden teot niitä kohtaan, jotka tarvitsevat myötätuntoamme ja apuamme, ovat voimakkain totuuden julistus taivaassa ja maan päällä. Tämä totuus on ilmaistu Kristuksessa. Kun Kristuksen nimeä tunnustavat noudattavat kultaisen säännön periaatetta, sama voima tulee vaikuttamaan evankeliumin puolesta kuin apostolisena aikana.” Vs. 146.

23.9. Maanantai, ilta

Matt. 7:14

”Kristuksen aikana Palestiinan asukkaat elivät muurien ympäröimissä kaupungeissa, jotka sijaitsivat useimmiten kukkuloiden rinteillä. Jyrkät, kiviset tiet veivät porteille, jotka suljettiin auringon laskiessa, ja kotiin taivaltavan matkamiehen oli usein kiiruhdettava ylös hankalaa rinnettä ehtiäkseen portille ennen pimeän tuloa. Hidastelija joutui jäämään ulkopuolelle. Tuo kapea, ylöspäin vievä tie, jonka päässä odotti kodin lepo, tarjosi Jeesukselle osuvan vertauksen kristityn tiestä. Polku, jonka olen asettanut eteenne, on kaita, hän sanoi. Portista on vaikea päästä sisälle, sillä kultainen sääntö sulkee ulkopuolelle kaiken ylpeyden ja itsekkyyden. On olemassa leveämpikin tie, mutta se vie tuhoon. Jos haluatte kulkea hengellisen elämän polkua, teidän on noustava jatkuvasti korkeammalle, sillä tie vie ylöspäin. Teidän on kuljettava vähälukuisessa joukossa, sillä enemmistö valitsee alapäin vievän polun.” Vs. 147.

24.9. Tiistai, aamu

5. Moos. 30:19

”Kuolemaan vievälle tielle mahtuu kulkemaan koko ihmiskunta. Siellä on tilaa maailmallisuudelle, itsekkyydelle, ylpeydelle, epärehellisyydelle ja siveelliselle rappiolle. Jokainen voi pitää kiinni omista mielipiteistään ja opeistaan, seurata omia taipumuksiaan ja tehdä mitä tahansa hänen itserakkautensa vaatii. Ei ole tarpeen etsiä polkua joka vie tuhoon, sillä portti on avara ja tie leveä, ja jalat kääntyvät itsestään kuoleman tielle. Mutta tie elämään on kapea ja portti ahdas. Jos pidät kiinni yhdestäkin synnistä, huomaat että tie on sinulle liian kapea. Sinun on luovuttava omista teistäsi, omasta tahdostasi, pahoista tavoistasi ja tottumuksistasi, jos aiot kulkea Herran tietä. Jos haluat palvella Kristusta, et voi hyväksyä maailman mielipiteitä etkä mukautua sen tasoon.” Vs. 148.

24.9. Tiistai, ilta

Saarn. 2:23

”Taivaan tie on liian kapea, jotta sillä voitaisiin komeilla arvonimillä tai rikkauksilla, liian kapea itsekeskeiselle kunnianhimolle, liian jyrkkä ja vaivalloinen mukavuutta rakastaville.

Aherus, kärsivällisyys, itsekieltämys, halveksunta, köyhyys ja syntisten vastarinta olivat Kristuksen osana, ja ne kuuluvat meillekin, jos aiomme päästä Jumalan paratiisiin. Tästä ei kuitenkaan tule päätellä, että ylöspäin johtavaa tietä on vaikea ja alaspäin vievää helppoa kulkea. Kuolemaan vievällä tiellä ihminen kohtaa jatkuvasti tuskaa ja kärsimyksiä, surua ja pettymyksiä, häntä varoitetaan jatkamasta matkaa. Jumalan rakkaus on tehnyt itsetuhon vaikeaksi välinpitämättömille ja uppiniskaisille. On totta, että saatanan polku näyttää kiehtovalta, mutta se on petosta. Pahan tiellä ihminen tuntee katkeraa katumusta ja jäytävää huolta. Saatamme luulla, että on miellyttävää seurata ylpeyden ja maailmallisen kunnianhimon viitoittamaa tietä, mutta sen päässä odottavat tuska ja suru.” Vs. 148.

25.9. Keskiviikko, aamu

Sananl. 13: 15; 3: 7

”Itsekkäät suunnitelmat saattavat houkutella mairittevilla lupauksilla ja nautinnon toiveilla, mutta tulemme huomaamaan, että itsekeskeiset toiveet myrkyttävät onnemme ja katkeroittavat elämämme. Alaspäin vievän tien portti saattaa olla kukkasin koristeltu, mutta polulla on okaita. Tien alussa hehkuva toivon valo himmenee ja muuttuu epätoivon synkkyudeksi, ja kulkijaa ympärivät loputtoman yön varjot... Jokainen Kristukselle kuuliainen teko, jokainen hänen vuokseen tehty epäitsekäs työ, jokainen kestetty koetus ja jokainen voitettu kiusaus on askel kohti lopullista kunniakasta voittoa. Jos otamme Kristuksen oppaaksi, hän johtaa meitä turvallisesti. Suurimmankaan syntisen ei tarvitse eksyä. Jokainen epävarma etsijä voi vaelttaa puhtaassa ja pyhässä valossa. Vaikka polku on kapea - niin pyhä, ettei syntiä voida sillä suvaita, kuitenkin kaikille on varmistettu pääsy sille, eikä yhdenkään epäilevän, pelokkaan sielun tarvitse sanoa: »Jumala ei välitä minusta.»” Vs. 148, 149.

25.9. Keskiviikko, ilta

Sananl. 4: 18

”Tie saattaa olla epätasainen ja nousu jyrkkä, salakuoppia voi olla oikealla ja vasemmalla. Matkamme saattaa olla rasittava: joudumme ponnistelemaan eteenpäin vaikka olemme uupuneita ja kaipaamme lepoa, taistelemaan vaikka olemme heikkoja. Kun olemme masentuneita, meidän on silti toivottava. Kristus on kuitenkin oppaamme, ja saavumme varmasti lopulta kaivattuun turvapaikkaan. Kristus itse on kulkenut tuon vaikean tien ennen meitä, hän on tasoittanut polun meille. Ja pitkin matkaa ikuisen elämään johtavan jyrkän tien varrella on ilon lähteitä uupuneiden virkistykseksi. Viisauden teitä vaeltavat ovat kärsimyksissään iloisia, sillä hän, jota heidän sielunsa rakastaa, kulkee näkymättömänä heidän vierellään. Jokaisella ylöspäin vievällä askelella he tuntevat selvemmin hänen kätensä kosketuksen, jokaisella askelella he näkevät loistavampia välähdyksiä tuonpuoleisesta kirkkaudesta, ja heidän ylistyslaulunsa kohoo yhä riemukkaampina valtaistuimen eteen yhtyäkseen siellä enkelien lauluun.” Vs. 149.

26.9. Torstai, aamu

Luuk. 13:24

”Myöhäinen matkamies, joka kirehti ehtiäkseen kaupungin portille ennen auringonlaskua, ei voinut pysähtyä katsomaan nähtävyyksiä tien varrella. Koko hänen huomionsa oli kiinnittynyt siihen, että hän ehtisi portista sisälle. Samaa lujaa määrätietoisuutta vaaditaan kristityn elämässä, sanoi Jeesus. Minä olen näyttänyt teille luonteeseen kätkeytyvän kirkkauden, joka on valtakuntani todellinen kirkkaus. Se ei lupaa teille maallista valtaa, mutta silti teidän kannattaa tavoitella sitä kaikin voimin. Minä en kutsu teitä taistelemaan maallisen ylivallan

saavuttamiseksi, mutta älkää silti luulko, ettei teillä olisi taisteluja taisteltavana ja voittoja saavutettavana. Minä kehotan teitä ponnistelemaan ja kamppailemaan päästäksenne minun hengelliseen valtakuntaani.” Vs. 150.

26.9. Torstai, ilta

Ef. 6:11

”Kristityn elämä on taistelua ja marssia. Mutta voittoa ei saavuteta ihmisvoimin. Taistelukenttänä on ihmisen sydän. Taistelu, jonka joudumme käymään - suurin taistelu mihin ihminen milloinkaan on osallistunut - koskee oman minän alistamista Jumalan tahtoon, sydämen luovuttamista rakkauden hallintaan. Vanha luonto, joka on syntynyt verestä ja lihan tahdosta, ei voi periä Jumalan valtakuntaa. Perinnöllisistä taipumuksista ja vanhoista tottumuksista on luovuttava. Jos haluat astua sisään hengelliseen valtakuntaan, tulet huomaamaan, että turmeltuneen luonnon kaikki halut ja himot nousevat pimeyden voimien tukemina sinua vastaan. Itsekkyys ja ylpeys tekevät vastarintaa kaikelle mikä osoittaa niiden olevan syntiä. Me emme voi omassa voimassamme voittaa pahoja haluja ja tottumuksia, jotka pyrkivät hallitsemaan meitä.” Vs. 150, 151.

27.9. Perjantai, aamu

Ef. 6:14, 15

”Me emme kykene voittamaan mahtavaa vihollista, joka pitää meitä orjuudessa. Jumala yksin voi antaa meille voiton. Hän haluaa meidän hallitsevan itseämme, tahtoamme ja tekojamme. Hän ei kuitenkaan voi vaikuttaa meissä ilman suostumustamme ja myötävaikutustamme. Jumalan Henki työskentelee ihmiselle annettujen kykyjen ja voimien välityksellä. Meidän on tarmokkaasti työskenneltävä yhdessä Jumalan kanssa. Voittoa ei savuteta ilman jatkuvaa harrasta rukousta ja oman minän nöyryyttämistä joka askeleella. Tahtoamme ei voida pakottaa yhteistyöhön jumalallisten voimien kanssa, vaan sen tulee suostua siihen vapaaehtoisesti. Vaikka Jumalan Henki vaikuttaisi sinussa väkisin satakertaisella voimalla, se ei vielä tekisi sinusta kristittyä eikä kelvollista taivaan alamaista. Saatanan linnake pysyisi yhä pystyssä. Tahto on asetettava Jumalan tahdon puolelle.” Vs. 151.

27.9. Perjantai, ilta

Fil. 2: 12, 13

”Sinä et itse kykene alistamaan suunnitelmiasi, halujasi ja kykyjäsi Jumalan tahtoon, mutta jos »taivut taivutettavaksi», Jumala tekee sen puolestasi. Hän hajottaa »maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan» ja vangitsee »jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle» (2 Kor. 10: 5)... Kristuksen kauneus ja taivaan kunnia vetävät puoleensa myös monia sellaisia, jotka pelästyvät ehtoja, joilla niistä päästään osalliseksi. Leveällä tiellä on paljon niitä, jotka eivät ole täysin tyytyväisiä kulkemaansa polkuun. He haluavat vapautua synnin orjuudesta ja pyrkivät omassa voimassaan taistelemaan synnillisiä tottumuksia vastaan. He katsovat kohti kapeaa tietä ja ahdasta porttia, mutta itsekkäät nautinnot, maailmanrakkaus, ylpeys ja epäpyhä kunnianhimo ovat esteenä heidän ja Vapahtajan välillä.” Vs. 151, 152.

28.9. Sapatti, aamu

Ef. 6:16-18

”Oman tahdon luovuttaminen, omien mieltymysten ja tavoitteiden hylkääminen vaatii uhria, ja se saa heidät epäröimään, horjumaan ja kääntymään takaisin. Monet »koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi» (Luuk. 13: 24). Heillä on halua ja joskus pyrkimystäkin siihen, mutta he eivät ole päättäneet saavuttaa sitä mihin hintaan hyvänsä. Jos tahdomme voittaa, ainoa

toivomme on siinä, että yhdistämme tahtomme Jumalan tahtoon ja työskentelemme yhdessä hänen kanssaan joka hetki ja joka päivä. Emme voi pitää kiinni omasta minästä ja kuitenkin mennä sisälle Jumalan valtakuntaan. Voimme saavuttaa pyhyden ainoastaan kieltämällä itsemme ja ottamalla vastaan Kristuksen mielenlaadun. Ylpeys ja itseriittoisuus on ristiinnaulittava. Olemmeko halukkaat maksamaan vaaditun hinnan? Suostummeko siihen, että tahtomme mukautetaan täydellisesti Jumalan tahtoon? Jumalan muuttava armo voi ilmetä meissä vasta kun olemme siihen halukkaat.” Vs. 152.

28.9. Sapatti, ilta

Kol. 1: 29

”Meidän sotamme on »hyvä uskon kilvoitus»... Kun Jaakob tuli elämänsä suureen käännekohtaan, hän vetäytyi syrjään rukoilemaan. Hänen mielensä täytti yksi ainoa valtava halu - hän halusi luonteen muutosta. Mutta kun hän rukoili Jumalaa, vihollinen - niin hän luuli - tarttui häneen, ja koko yön hän taisteli henkensä edestä. Mutta ei edes kuoleman vaara muuttanut hänen sielunsa kaipausta. Kun hänen voimansa olivat miltei lopussa, enkeli käytti jumalallista voimaansa, ja hänen kosketuksestaan Jaakob tiesi ketä vastaan hän oli taistellut. Haavoittuneena ja avuttomana hän nojautui Vapahtajan rintaa vasten ja pyysi siunausta. Hän ei hellittänyt otettaan eikä lakannut rukoilemasta, ja Kristus täytti tämän avuttoman, katuva sielun pyynnön lupauksensa mukaan: »Antautukoon hän minun turviini tehdäkseen rauhan minun kanssani, niin hän on tekevä rauhan minun kanssani» (Jes. 27: 5, engl. Käänn.).” Vs. 152.

29. 9. Sunnuntai, aamu

1. Joh. 5: 4

Jaakob rukoili päättävästi: »En päästä sinua, ellet siunaa minua» (1 Moos. 32:26). Tämän hellittämättömän asenteen Jaakob sai häneltä, jonka kanssa hän painiskeli. Hän antoi Jaakobille voiton sekä muutti hänen nimensä Jaakobista Israeliksi sanoen: »Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut» (Jae 28). Mitä Jaakob oli turhaan tavoitellut taistelemalla omassa voimassaan, sen hän saavutti alistumalla ja uskomalla lujasti.” Vs. 153.

29.9. Sunnuntai, ilta

Matt. 7:15

”Vääriä opettajia tulee ilmaantumaanpa he pyrkivät johtamaan teidät pois ahtaalta portilta ja kapealta tieltä. Varokaa heitä. He ovat pukeutuneet lampaiden vaatteisiin, mutta itse asiassa he ovat raatelevia susia. Jeesus osoittaa miten väärät opettajat voidaan erottaa oikeista: »Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä, eikä ohdakkeista viikunoita?» Meidän ei tule arvostella heitä heidän kauniiden puheidensa eikä korkean tunnustuksensa perusteella. Jumalan sanan on oltava mittapuuna. »'Py-sykkää laissa ja todistuksessa!' Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoitto ole» (Jes. 8: 20).” Vs. 153, 154.

30.9. Maanantai, aamu

Sananl. 19: 27

”Mikä on näiden opettajien sanoma? Saako se sinut kunnioittamaan ja pelkäämään Jumalaa? Saako se sinut osoittamaan rakkautesi häntä kohtaan olemalla kuuliainen hänen käskyilleen? Jos ihmiset eivät tajua siveyslain merkitystä, pitävät Jumalan säädöksiä yhdentekevinä, rikkovat yhtäkin hänen käskyistään ja kehottavat muita tekemään samoin, heillä ei ole lainkaan arvoa taivaan silmissä. Voimme olla varmoja siitä, että heidän

väitteensä ovat perämättömiä. Heidän toimintansa on lähtöisin pimeyden ruhtinaasta, Jumalan vihollisesta. Eivät kaikki, jotka tunnustavat Kristuksen nimeä ja esiintyvät kristittyinä, ole hänen omiaan. Moni, joka on opettanut minun nimessäni, tullaan lopulta havaitsemaan puutteelliseksi, sanoi Jeesus.” Vs. 154.

30.9. Maanantai, ilta

1. Joh. 2: 4

”On ihmisiä, jotka luulevat olevansa oikeassa vaikka ovatkin väärässä. Vaikka he tunnustavat Kristuksen Herrakseen ja näköjään tekevät suuria tekoja hänen nimessään, he itse asiassa edistävät vääryyden asiaa. »He osoittavat rakkautta suullansa, mutta heidän sydämensä kulkee väärän voiton perässä» (Hes. 33: 31). Jumalan sanan julistaja on heille kuin »rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu: he sanojasi kyllä kuuntelevat, mutta eivät tee niitten mukaan» (jae 32). Nimellisellä opetuslapsuudella ei ole mitään arvoa. Pelastava usko Kristukseen ei ole sellaista kuin moni väittää sen olevan. »Usko vain», he sanovat, »niin sinun ei tarvitse pitää lakia.» Mutta usko, joka ei johda kuuliaisuuteen, on luulottelua.” Vs. 154, 155

Sapatin alkamisajat

	Helsinki	Turku	Tampere	Kuopio
5.7.	22.44	22.58	23.04	23.09
12.7.	22.35	22.48	22.54	22.56
19.7.	22.22	22.36	22.40	22.39
26.7.	22.07	21.18	22.20	22.23
2.8.	21.50	22.03	22.05	22.00
9.8.	21.32	21.44	21.45	21.38
16.8.	21.13	21.25	21.24	21.16
23.8.	20.53	21.04	21.03	20.53
30.8.	20.32	20.43	20.41	20.30
6.9.	20.11	20.22	20.18	20.06
13.9.	19.49	20.00	19.56	19.42
20.9.	19.28	19.39	19.33	19.19
27.9.	19.06	19.17	19.11	18.55